

HỎI VÀ ĐÁP

🦋 Anh có điều gì đó để giảng không? [Anh Neville nói, “Không, thưa anh.”—Bt.] Còn Anh Beeler ở đó thì sao? [“Tôi không biết về anh ấy.”] Anh Beeler, tối nay anh có sứ điệp gì không? [Anh Beeler nói, “Không, thưa anh.”] Tôi—tôi chỉ hơi khàn giọng. Tôi đã có một số—một số câu hỏi được nêu ra. Nếu họ không... Nếu một trong những anh em này sẽ nhận và giảng, tôi sẽ rất vui.

Bây giờ, đừng hỏi hột. Đây không phải là một... Đây chỉ là một số vài câu nguyện để gửi đến Châu Phi. Đây là tất cả được cắt ra trong vài câu nguyện, và họ muốn tôi cầu nguyện cho nó ở đây tối nay, cùng với một số phong bì đầy ắp. Và tôi nghĩ chúng ta chỉ dâng hiến tất cả những điều này cho—cho Chúa. Đây là tất cả được cắt ra để gửi đi trước khi tôi đến Châu Phi. Bây giờ, anh em biết sẽ làm bao nhiêu vài câu nguyện để gửi đi cho hàng ngàn người, từ một miếng to đó. Ngày nọ Anh Fred đã mang đến bảy trăm miếng vải trong một phong bì nhỏ giống như thế. Và anh em có thể hình dung những gì điều này—bao nhiêu điều này sẽ đi để thực hiện. Vì vậy chúng ta đã... Chỉ một lát nữa thôi, ồ, chúng ta sẽ cầu nguyện cho nó.

2 Bây giờ, tôi chỉ hơi khàn giọng, nhưng tôi đã nói rằng tôi sẽ trở lại để trả lời một số trong những—những câu hỏi này tốt nhất theo sự hiểu biết của tôi. Và bây giờ, luôn luôn, khi những sự phấn hưng này xảy ra, nó bắt đầu khuấy động một chút. Và tôi muốn—nghĩ có lẽ điều này sẽ hầu như không có tối nay với hội thánh, anh em biết đấy, vì đôi khi có thể có điều gì đó được nói ra mà hội thánh không hiểu. Và họ cho anh em cơ hội để viết câu hỏi của riêng mình bây giờ. Tôi sẽ đưa cho anh em những điều mà tôi hiểu; và sau đó, nếu anh em có bất cứ điều gì giống như vậy, anh em sẽ không phải viết nó.

Và rồi một trong số đó là: **Xin vui lòng giải thích Rô-ma 7:25.**

Câu tiếp theo: **Anh đã nói một người có thể sống gần gũi với Chúa đến nỗi người đó không phạm tội.**

Chúng ta sẽ giống như thế nào trong sự sống lại?

Thưa Anh Branham, một người phải làm gì khi họ đã làm theo tất cả những chỉ dẫn mà anh đã dạy; và rồi, làm thế nào anh nhận được Đức Thánh Linh?

Vui lòng giải thích Hê-bơ-rơ 6:4 và so sánh với Hê-bơ-rơ 10:26.

Và: Tiền định trước khi sáng thế nghĩa là gì; và ở đâu trong Kinh Thánh anh sẽ tìm thấy điều như thế?

3 Và Chị Mc-...Không, đó là—đó là một lời nhờ cầu nguyện.

4 Bây giờ, đó là những câu hỏi của chúng ta mà chúng ta có cho tối nay. Nếu anh em có một câu khác trong khi chúng ta chỉ đang bắt đầu một chút ở đây, thì anh em hãy đưa nó lên, và chúng ta sẽ thực sự cố gắng...Bây giờ, nếu có câu hỏi nào trong tâm trí của hội thánh liên quan đến bất cứ điều gì mà—mà chúng ta có, tôi thật sự muốn có—có thể để—để giúp anh em với tất cả những gì chúng tôi biết như thế nào. Hiểu không?

5 Và tôi muốn anh em luôn nhớ rằng những gì tôi nói ở đây, tôi không nói dứt khoát rằng đó là Lẽ thật và mọi thứ. Đó là điều tốt nhất mà tôi biết là Lẽ thật rõ ràng của nó. Tôi—tôi có thể sai giống như bất kỳ người phàm nào khác, nhưng tôi chỉ, Anh Jackson—chỉ cố gắng giải thích nó theo cách mà tôi nghĩ là đúng (anh em hiểu không?), theo cách tôi thấy nó, Anh Mike à, trong Kinh Thánh, chỉ...Và nghiên cứu những điều này, tôi không lấy nó từ một nơi. Tôi—tôi quay trở lại và mang nó ra khỏi Sáng thế ký, và mang nó đến Khải huyền, xuyên suốt qua Kinh Thánh.

6 Và sau đó, anh em có thể mang theo—thậm chí chủ đề qua đó. Nhưng, nếu nó không trùng khớp với phần còn lại của Nó ở trong đó, phần còn lại của Kinh Thánh, thì nó sẽ sai dù sao đi nữa. Nếu anh em mang nó đi bất cứ đâu, nó phải—nó phải phù hợp với tất cả phần còn lại của Kinh Thánh. Anh em thấy không? Và tất cả lời Kinh Thánh sẽ phù hợp với nhau nếu Nó được đặt cùng nhau một cách đúng đắn, nếu...Nó giống như một trò chơi ghép hình lớn. Và tôi không muốn nói là...Nếu tôi nói sai, thì xin Chúa tha thứ cho tôi. Kinh Thánh giống như một trò chơi ghép hình. Hiểu không? Điều đó...Tất cả đã được chia ra và trộn lẫn trong một cái hộp, và phải có Đức Thánh Linh để đặt nó lại với

nhau. Hiểu không? Và—và chúng ta không thể làm điều đó. Bây giờ, không có chín trăm sáu mươi chín cách giải thích khác nhau về Nó, bởi vì Kinh Thánh cho biết lời Kinh Thánh không có sự thông giải riêng. Đó chỉ là cách Nó được viết ra. Chúng ta chỉ tin Nó...(Cảm ơn, Anh Pat.) Chúng ta...Nó đúng là cách Nó—Nó được viết trong Kinh Thánh; đó là cách mà chúng ta phải nhận lấy Nó, giống như thế. Vì vậy nếu chúng ta cố gắng làm cho Nó nói điều gì đó ở đây, ồ, thì Nó sẽ không nói điều tương tự ở đây. Hãy xem, nếu chúng ta—nếu chúng ta đặt...Anh em phải làm cho lời Kinh Thánh trả lời chính Nó ở đây, tự Nó trả lời ở đây, tự Nó trả lời ở đây, chỉ cần mỗi người đi thẳng vào chỗ của Nó để làm cho Nó ăn khớp với nhau.

⁷ Và bây giờ, tôi nghĩ có lẽ...Tôi đã định nói và nói rằng tôi sẽ nói tối nay, *Chúng Tôi Đã Thấy Ngôi Sao Của Ngài Ở Đông Phương, và Đã Đến để Thờ Phụng Ngài*; nhưng tôi không có đủ giọng để nói, và rồi, để làm điều đó. Tôi đã có một đêm nóng nực ở đây và đi ra ngoài. Và tôi đã rất nóng khi tôi lên xe, người tôi đã cứ tỏa hơi ngay lên. Tôi hạ cửa xuống và đi về nhà. Ồ—tôi nghĩ đó là một đêm thứ Năm hoặc thứ Sáu. Ngay tối hôm sau, tôi bắt đầu nhận được—ngày—tôi bắt đầu hơi khàn giọng, kiểu như...Ồ, đó là...Tôi không—không ốm, không sốt, không đau ốm, không bị cảm; nhưng nó chỉ giống như một—giống như viêm thanh quản trong cổ họng của anh em chỉ vì nói và—và bị thương bởi giảng quá nhiều, và sau đó—và rồi bị cảm lạnh. Nhưng nó sẽ—mọi chuyện sẽ ổn trong một hoặc hai ngày nữa, có thể là trước Chúa nhật. Tôi có thể xuống để giúp Anh một lần nữa. Sau khi anh ấy giảng xong, tôi sẽ tìm kiếm và xem còn sót điều gì khác nữa không.

⁸ Và rồi—và rồi tôi muốn tất cả hội thánh nhận được Đức Thánh Linh. Bây giờ, con dâu tôi đang ngồi ở đây. Không phải vì cô ấy là con dâu của tôi, không phải vì cô ấy ở đây, cô ấy là một trong những cô gái tốt nhất mà tôi biết; cô ấy là một cô gái tuyệt nhất, Loyce. Và cô ấy đã đến gần từ những điều tuyệt vời từ xuất thân của mình, nơi cô ấy phải xuất thân từ một gia đình không thờ phụng Chúa, và vân vân. Tôi cảm thấy tiếc cho đứa con, phải lớn lên như thế. Và bây giờ, cô ấy đang tìm kiếm Đức

Thánh Linh, và đã kiêng ăn cho đến nỗi cô ấy gần như không thể đứng dậy, kiêng ăn và cầu nguyện để có Đức Thánh Linh.

⁹ Em gái tôi, Delores, cô ấy nói, “Bill à, em chỉ...Khi hội thánh được—quyền năng ở trong hội thánh,” cô ấy nói, “em thật cảm thấy như mình có thể bay đi. Và rồi, khi mọi người—Đức Thánh Linh bắt đầu giáng trên dân sự,” nói, “em chỉ ngồi đó và nhìn quanh.” Hiểu không? Ồ, thấy đấy, và câu hỏi đó ở trong đây tối nay, về điều đó. Vì vậy tôi nghĩ có lẽ điều đó có thể giúp hội thánh—lãnh hội. Và bây giờ, tôi không muốn mất một buổi nhóm cầu nguyện tối thứ Tư và chia nhỏ nó thành điều gì đó như thế, nhưng tôi—tôi muốn chắc chắn rằng hội thánh hiểu thông suốt những điều này (anh em hiểu không?), trước khi...

¹⁰ Và tôi vừa nói chuyện với một bác sĩ ở đây hôm Chúa nhật, đã trở lại ở phía sau nhà thờ ở đây trong một—trở lại đây ở phía sau nhà thờ. Ông là một bác sĩ y khoa. Anh ấy đã lái xe suốt quãng đường từ (trụ sở của Hội Phúc Âm Ngũ Tuần bây giờ ở đâu? Ở...) Springfield, Missouri, để tham dự buổi nhóm.

Và anh ấy nói, “Anh Branham...” (Bây giờ đó là từ trụ sở của Hội.) Và anh ấy nói, “Cả đời tôi đã tự hỏi về điều đó.” Nói, “Đây là lần đầu tiên trong đời tôi đã giải quyết với nó.” Anh ấy nói...Gặp tôi ở phía sau đó trong phòng, đang ngồi, một bác sĩ y khoa.

¹¹ Và—và vì vậy, Anh Mercier và Anh Gene Goad ở sau đó với máy ghi âm...Mới đây, Anh Mercier nói rằng anh ấy đã ghi được phần hay nhất của buổi nhóm mà ở đó—chúng tôi đã giải thích rằng—rằng khi Đức Thánh Linh đó đã đi vào buổi nhóm và—và phân phát chính Ngài, và Đức Chúa Trời đã phân chia chính Ngài giữa dân sự Ngài...Ồ, đó chỉ là những gì Ngài làm. Và rồi, khi dân sự của Đức Chúa Trời bắt đầu tập hợp lại với nhau, sẽ có sự hiệp nhất, có quyền năng. Hiểu không? Và bất cứ khi nào dân sự của Đức Chúa Trời đến với nhau hoàn toàn, tôi tin rằng sự phục sinh sẽ xảy ra lúc đó. Sẽ có một thời gian cất lên khi Đức Thánh Linh bắt đầu nhóm nó lại. Họ—đó sẽ là ở trong số ít, dĩ nhiên, nhưng sẽ có một cuộc nhóm họp lớn.

¹² Bây giờ, những miếng vải cầu nguyện này được gửi đến, *Tiếng của Sự Chữa Lành*...Tôi sẵn sàng ngay lập tức, đầu năm,

nếu ý Chúa, tôi—tôi sẽ đến Kingston, Jamaica, đến Haiti, và từ đó... Tổng—tổng thống Haiti đã gửi cho tôi một lời mời, với một—với tất cả dân quân của họ để bảo vệ. Họ đang có một cuộc nổi dậy ở đó. Và đó là điều, ông ấy muốn chúng ta đến với loại mục vụ này, mà ông đã nghe nói đã ở tại—tại San Juan năm ngoái khi chúng tôi ở đó. Ông ấy nói rằng ông nghĩ đó là điều duy nhất có thể cứu đất nước của ông. Hiểu không?

13 Bây giờ, nếu tôi có một người bạn Công giáo đang ngồi đây, tôi không nói điều này vì—để xúc phạm bạn hoặc bất cứ điều gì; Tôi không có ý đó theo cách đó. Nhưng giáo hội Công giáo đang cố chiếm Haiti (thấy không?); và điều duy nhất sẽ cứu nó, sẽ là một cuộc phục hưng Tin Lành, gây chấn động ngay bây giờ. Hiểu không? Và nó thực sự tốt đẹp, và tôi đánh giá cao nó. Và vì vậy tôi đã nói với ông ấy, trong tuần lễ Giáng sinh và vài ngày tới bây giờ, sau ngày mai, chúng ta sẽ kiêng ăn và cầu nguyện, và xem Chúa sẽ dẫn dắt chúng ta đi con đường nào.

14 Rồi Nam Mỹ...Và sau đó, tôi cảm thấy chắc chắn được dẫn dắt để đi đến—đến Na Uy. Tôi chắc chắn được dẫn dắt để đi đến Na Uy năm nay, và rồi, cũng Châu Phi nữa. Và tấm vải này đang được—sẽ được cắt thành những dải ruy băng nhỏ và gửi đến Châu Phi trước buổi nhóm đó. Đó là bao nhiêu người...Anh em có thể có được khái niệm chung bao nhiêu người đang gọi cho những miếng vải cầu nguyện bây giờ khi họ nghe tin anh em sắp đến, hãy xem, chỉ cần có—liên hệ lại. Vì vậy đây là những mảnh vải nhỏ cũng được cắt ra và sẵn sàng để gửi đi—cho những người khác nhau.

15 Vì vậy cùng với Hội thánh vĩ đại này của Đức Chúa Trời Hằng Sống, chúng ta hãy cúi đầu trong giây lát giờ này. Và mỗi người theo cách riêng của mình, hãy cầu nguyện để Chúa xúc dầu cho những tấm vải này. Bây giờ, trước tiên tôi trích dẫn Kinh Thánh rằng, “Họ lấy khăn tay hoặc tạp dề từ thân thể của Phao-lô, và đặt chúng trên những người đau ốm, và tà linh và những bệnh tật đã ra khỏi dân chúng; và họ đã được chữa lành.”

16 Chúa ôi, trên chiếc bàn nhỏ này đã được đặt ở đây trong suốt những năm qua, và cách mà Ngài đã ban phước cho chúng con rất nhiều, và—và Phúc Âm đã liên tục vượt qua đây, và...Nếu

chiếc bàn nhỏ này có thể thật sự có mắt hoặc có thể nói chuyện, nó có thể kể về hàng trăm phép lạ vĩ đại đã được thực hiện ngay trước nó: tàn tật, què quặt, đui mù, ung thư. Và quyền năng của Đức Chúa Trời Hằng Sống đã được biết đến trong tòa nhà nhỏ bé này. Và lạ Cha là Đức Chúa Trời, chúng con thật cảm ơn Ngài vì tất cả những điều này.

17 Và bây giờ, hội thánh đã nhóm lại với nhau tối nay để thờ phượng Ngài. Chúng con đến vì—để trả lời các câu hỏi đã được hỏi. Chính sự chân thành và tấm lòng của con người mà những điều này làm họ bối rối trong tâm trí. Và Chúa ơi, chúng con nhận ra rằng nếu có điều gì làm chúng con bối rối, chúng con có thể không bao giờ có đức tin, chừng nào còn có một câu hỏi. Vì vậy chúng con không muốn có bất kỳ thắc mắc nào.

18 Lạ Chúa, chúng con thấy sự cần thiết của phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh giữa những người của chúng con và giữa hội thánh này. Và chúng con—chúng con không muốn có thắc mắc nào trong trí họ. Chúng con muốn tất cả được làm sáng tỏ, để họ sẽ biết Nó là gì khi Nó đến, và biết rằng Nó dành cho họ.

19 Và rồi, băng qua biển, đi vào những khu rừng tối tăm nơi tiếng trống đang đánh, và những người phung đang nằm khắp nơi trong—dưới những tán cây, và ruồi nặng đang bu, và—và chân của họ bị đứt và tai của họ bị ăn mòn và khuôn mặt của họ bị ăn mòn, bệnh phung. Bốc mùi hôi thối, Chúa ôi, cho đến nỗi anh em khó có thể đến trong một khu phố của họ. Và những đứa trẻ tội nghiệp không có thức ăn, không có áo mặc... Và họ yêu mến con, Chúa ôi. Và họ—họ đã tin vào chức vụ, sau khi Quyền năng của Đức Chúa Trời Hằng Sống đã chữa lành rất nhiều người trong số họ. Và tâm hồn con chưa bao giờ được nghỉ ngơi kể từ ngày con rời Châu Phi, biết rằng họ là những người nghèo khổ, thất vọng đang ở trong tình trạng khủng khiếp ở đó, và sống trong những điều kiện mê tín dị đoan. Và lão phù thủy, với xương người đập chúng vào ngón tay mình, và kêu gọi những tà linh, và ồ, thật là một—thật là một nơi kinh khủng, và rồi nghĩ, ở nước Mỹ đây, những nhà thờ đáng yêu và những nơi to lớn. Và, lạ Chúa, và biết rằng những người nghèo đó rất thiếu thốn, thấy họ đến buổi nhóm, người này nắm lên người kia, và nhiều người

trong họ chết đang nằm đó, chỉ cố gắng nghe vài lời từ ai đó mà họ đã nói rằng biết Ngài. Lòng họ đã bắt đầu trỗi dậy, Chúa ơi, vì Sứ điệp và các thư tín đang lan rộng khắp Châu Phi bây giờ. Giống như những ngọn lửa đang bắt đầu bùng lên trở lại.

²⁰ Và hội thánh vĩ đại của Ngài ở đó, đó là một hội thánh mạnh mẽ, vỡ ra thành từng mảnh, ôi Chúa, và tách ra một trong nhiều khoa chính thức, và—và những người khác vẫn đang cố gắng nắm giữ Lễ thật và Thánh Linh. Và bây giờ, hàng nghìn người đang gửi đến; họ muốn có vài cầu nguyện một cách nhanh chóng mà—con đã cầu nguyện trên. Trong những chiếc phong bì nhỏ này, đây là—là những lời xin cầu nguyện, trong những bưu kiện nhỏ sẽ đến tay người có cần. Ôi, Chúa trên Trời Đấng đã tạo dựng trời và đất, con cầu xin Ngài, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus rằng Ngài sẽ thánh hóa từng đường may của mọi mảnh vải này. Và cầu xin Đức Thánh Linh của Ngài đi với từng mũi khâu của nó, Chúa ôi. Và khi nó được đặt trên người bệnh tật và đau khổ, xin cho những tà linh rời khỏi họ.

²¹ Nghĩ lại trong những khu rừng đó nơi những thứ này sẽ đi đến, nhiều người trong số họ, nơi họ đang ở—thậm chí tôn thờ ma quỷ. Con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng hần sẽ không có một nơi nào để đứng, rằng hần sẽ rời khỏi các trại, và dân sự sẽ được đưa đến sự hiểu biết về Đức Chúa Jêsus. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nguyên xin bệnh tật của họ được chữa lành, những bất an của họ được cải thiện, và linh hồn của họ được cứu rỗi, và Quyền Năng của Đức Chúa Trời đứng trên tất cả. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con gửi từng sợi của mảnh vải này như một khối. Nhiều lưỡi lửa nhỏ ở đây tối nay, Chúa ôi, và chúng con cùng nhau gửi lời cầu nguyện đến Ngài vì điều này, rằng mọi người sẽ được chữa lành khi nó được đặt trên. Nhớ Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²² Bây giờ, anh chị em có thể nghe thấy tôi ở phía sau, khá tốt ở phía sau đó tối nay không? Tốt lắm. Tôi nghĩ chúng ta sẽ rất vui khi chúng ta có một nhà thờ nữa ở đây, bởi vì những vật nhỏ này đang chúc xuống, cắt đi giọng nói của anh em và các bạn—các bạn hầu như không thể nghe được chút nào.

²³ Bây giờ, tôi nhận ra lần nữa tối nay, tôi—tôi đang tiến đến gần vị trí...Anh Wood, trước khi tôi quên nó, Tôi đã có chiếc khăn tay

đó. Anh không đưa cho tôi một chiếc khăn tay cho người nào đó sao? Hay đó là anh? Người nào đó tặng tôi một chiếc khăn tay để bỏ vào túi và đeo, và tôi đã có nó kể từ đó, trong suốt buổi nhóm. Tôi không biết đó là ai. Tôi nghĩ chính anh đã nói, “Mang cái này trong túi của anh cho ai đó.” Một số...[Anh Neville nói với Anh Branham—Bt.] Phải nó không? Anh Jackson, anh có khăn tay cho ai không? Đây là nó. Được rồi. Cái này...Vâng, thưa anh. Ồ, cái này sẽ ở ngay đây, Anh Jackson, nếu anh muốn. Và bây giờ, tôi biết ai đó đưa nó cho tôi, nói, “Mang nó trong túi của anh.” Và sau đó, tôi để nó trong áo khoác và quên mất nó.

²⁴ Bây giờ, để...Bây giờ, nếu ý Chúa, và giọng nói của tôi ổn, sáng Chúa nhật hay tối Chúa nhật, một buổi, ý Chúa, tôi muốn nói về sứ điệp Giáng sinh mà tôi dành cho anh chị em: *Dấu—Dấu Hiệu Không Thể Sai Lầm*. Anh em hiểu không? Tôi vẫn còn... Tôi đã đụng vào nó sáng Chúa nhật, và rồi, điều gì đó bùng cháy trong lòng tôi. Và tôi đã ở quá xa với sứ điệp để quay lại với nó lần nữa. Vì vậy, tôi—tôi muốn lấy nó vào sáng Chúa nhật, ý Chúa, hoặc tối Chúa nhật, một buổi. Vì vậy Anh Neville và tôi sẽ đồng ý về thời điểm đó.

²⁵ Bây giờ, như Anh Neville đã nói, và tôi cũng muốn cảm ơn từng người trong anh chị em vì sự tưởng nhớ về Lễ Giáng Sinh, những tấm thiệp của các bạn. Anh Chị Spencer, tôi đã nhận được của anh chị rồi. Và tất cả những người khác nhau ở đây đã gửi cho tôi những tấm thiệp của anh chị em, ở quanh đây, Tôi thật biết ơn sâu sắc họ và những món quà và những thứ mà anh chị em đã gửi. Chúng tôi chắc chắn thật cảm kích điều đó. Thay cho—thay cho vợ tôi, và tôi, và—chúng tôi—và các con, chúng tôi cảm ơn anh chị em. Chúng tôi muốn có thể gửi một món quà Giáng sinh cho tất cả mọi người, nhưng đó chắc chắn sẽ là một điều khó khăn đối với một thầy giảng, phải không? Chà, có lẽ có rất nhiều để gởi đến, tôi thật sự không thể làm được điều đó. Anh em hiểu không? Tôi chỉ...Nhưng tôi ước mong mình thậm chí có thể có được cho những đứa trẻ, mỗi đứa, một thứ gì đó. Tôi chắc chắn muốn làm điều đó, nhưng nó không chỉ...Các mục sư không thể làm điều đó. Hiểu không? Có quá nhiều quà tặng để đi mua. Nhưng tôi chắc chắn, rằng tất cả chúng ta, bản thân tôi và những

người khác nữa, đều quý trọng hội thánh của mình. Một trong những điều tuyệt vời nhất mà tôi nghĩ rằng anh chị em đã làm, là tình yêu của anh chị em và đức tin bất diệt của anh chị em mà anh chị em đã đặt vào tôi như là của anh chị em—một trong những mục sư của anh chị em ở đây, và—năm nay.

²⁶ Anh Neville, điều đó cũng dành cho anh, người anh yêu dấu của tôi. Và tinh thần tốt đẹp mà Anh Neville luôn thể hiện, giống như, “Hãy đến ngay trước, Anh Branham; đây là bục giảng, nó là của anh. Chúc tụng Chúa, tôi thích ngồi xuống và lắng nghe.” Và tôi—tôi thích điều đó. Tôi—tôi thật sự thích cung cách khiêm nhường, vị tha mà Anh Neville có.

²⁷ Và đức tin của tất cả anh chị em, và chỉ...Một điều anh chị em có thể giúp tôi, là cầu nguyện cho tôi. Bây giờ, tôi sẽ có một loạt các buổi nhóm riêng lẻ ngay trước khi hành trình lớn bắt đầu. Bây giờ chúng—chúng sẽ được tổ chức ở xung quanh đây, tôi nghĩ, dưới gành Glasgow, Kentucky, tôi sẽ có một đêm. Có lẽ Campbellsville, Kentucky, tôi sẽ có một đêm. Và—và ở một nơi nào đó khác ở Kentucky, Willow Shade, tôi tin là vậy, tôi có một đêm. Vì...Cũng giống như, tôi sẽ cho anh em biết ngay sau khi chúng tôi ổn định xong việc này, về các buổi nhóm sắp đến, mà sẽ chỉ là những buổi nhóm nhỏ riêng lẻ lúc này, cho đến khi tôi quay trở lại cánh đồng truyền giáo lần nữa.

²⁸ Nhưng tôi quyết định dâng mình một cách tươi mới và mới mẻ đêm hôm nọ trước Chúa. Và bởi sự vùa giúp của Chúa và bởi ân điển của Chúa, tôi muốn ở trong cương vị đó cho đến khi chết. Hiểu không? Tôi đã làm điều đó khoảng ba mươi năm trước. Và tôi đã ở trong...Nhưng đôi khi tôi quá mệt mỏi, tôi làm quá chính mình. Tôi chỉ đến một nơi mà tôi thật sự không thể đi xa hơn nữa. Xem đây, tất cả anh em chỉ cần nhìn thấy nó ngay tại đây. Anh—anh em chỉ không nhận ra nó là gì ở trên đó, và xa ngoài kia, và ở trên đây. Và—và thậm chí không phải từ một—không phải từ một thành phố, không; một tiểu bang, không; không phải từ Hoa Kỳ; nhưng thế giới (hiểu không?), khắp thế giới. Hiểu không? Và đó—đó là nhiều, tôi đoán, tiếp xúc tối nay, tôi đã gặp hoặc liên hệ, không phải trong hàng ngàn, mà là hàng triệu người. Hiểu không? Và anh em sẽ ngạc nhiên về bao nhiêu người trong

số họ bị bệnh. Hiểu không? Và họ đang gọi; và nó tạo nên một áp lực lớn.

²⁹ Vì vậy tôi rất biết ơn tất cả những lời cầu nguyện của anh chị em. Và bởi sự giúp đỡ và ân điển của Chúa, chúc một Giáng sinh Vui vẻ đến với mỗi người trong anh chị em. Hãy nhớ lời nói của tôi, đây không phải dành cho Ông già Noel, đây là dành cho Chúa Jêsus. Anh em hiểu không? *Giáng sinh* có nghĩa là “Đấng Christ.” Và tối qua chúng tôi đã lái xe, cho bọn trẻ xem tất cả những ngôi nhà được trang trí và mọi thứ, đẹp kinh khủng. Nhưng tôi nghĩ, nếu tôi từng đặt—bất cứ thứ gì trên nhà tôi, mà tôi từng muốn viết, sẽ là một bảng hiệu đèn neon: *Tin Cây Đấng Christ Sẽ Ở Trong Lễ Giáng Sinh Của Bạn*. Đúng thế. Đặt Đấng Christ trở lại trong lễ Giáng sinh.

³⁰ Bây giờ, lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con đang đến gần các câu hỏi bây giờ. Với sự rất, rất chân thành chúng con đến. Và—và những người quý giá này, Chúa ơi, đã đặt ra những câu hỏi này và—đó là trong tấm lòng của họ, và có thể nhiều hơn nữa trong tòa nhà; và họ thật sự muốn biết phải làm gì. Và Cha ôi, con—con là kẻ thay thế rất kém cỏi cho Ngài, nhưng con cầu xin rằng Ngài sẽ giúp con biết Lời Ngài, hầu cho Nó sẽ mang lại một phần thỏa mãn cho mọi câu hỏi. Thế thì điều này chúng con để lại trong tay của Ngài, và chúng con cầu xin trong Danh Ngài. A-men.

³¹ Bây giờ, câu hỏi của Anh Pat ở đây là một câu hỏi rất, rất hay. Tôi chỉ có thể bắt đầu về điều đó, Anh Pat à. Bây giờ, nếu bất kỳ ai trong số các bạn còn lại có câu hỏi, các bạn chỉ cần viết nó và đặt nó lên đây, hoặc—hoặc Anh Pat sẽ mang đến cho các bạn một mảnh giấy nếu các bạn không có mảnh giấy nào; hoặc tôi sẽ rất vui làm tốt nhất mà tôi có thể để trả lời nó.

Bây giờ, đây là một câu hỏi hay, Anh Pat. Điều này nghe có vẻ như là một sự hài hước, nhưng đó là một câu hỏi.

**101. Những linh hồn đã nhập vào bầy heo bây giờ ở đâu?
Những linh hồn mà đã nhập vào đàn heo ngày hôm đó ở đâu
khi Chúa Jêsus đuổi chúng ra khỏi người điên?**

³² Vâng, Anh Pat, theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi...Bây giờ, chúng ta bắt đầu nghiên cứu về ma quỷ học. Bây giờ, ma quỷ học là một điều tuyệt vời. (Bây giờ, một số anh em xem chừng đồng hồ và đừng để tôi trả lời quá lâu cho một câu hỏi.) Nhưng những quyền lực ma quỷ, những tà linh kia ở trong một người gọi là Quân đội trước hết. Đúng thế không? Và bởi vì tên của người ấy là Quân đội, bởi vì *Quân đội* trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là “nhiều.” Hiểu không? Có rất nhiều trong số đó.

³³ Và những linh đó mà ở trong người thân yêu đó đã khiến anh ta phát điên. Và nếu ai từng nhìn thấy một người mất trí hoặc phải tiếp xúc với họ, họ mạnh gấp nhiều lần sức—sức—sức mạnh của họ, bởi vì họ bị quỷ ám. Nếu anh em đã từng ở xung quanh nơi một—một người mất trí, ồ, cần nhiều người tốt mới giữ được họ. Và họ mạnh gấp đôi hoặc gấp ba lần.

³⁴ Bây giờ, khi một người bị què và Đức Thánh Linh ngự trên họ, nếu ma quỷ có nhiều sức mạnh để tạo ra một người gấp ba hoặc bốn lần sức mạnh con người của anh ta, huống chi quyền năng Đức Chúa Trời có thể đặt trong một người nhiều đến chừng nào? Hiểu không? Đó là điều đến với người đó để khiến người đó bước đi trong sức mạnh của Chúa, nơi anh ta đã nằm liệt trong nhiều năm. Xương của anh ta thẳng ra; và tay anh ta duỗi thẳng; anh ta bước đi, và như một thanh niên mới lớn, bởi vì quyền năng của Đức Thánh Linh ngự trên anh.

³⁵ Bây giờ, những người này rất độc ác cho đến nỗi họ trói người đó bằng xiềng xích, và anh ta có thể bẻ gãy chúng. Và họ nói rằng anh ta đã bẻ chúng ra từng mảnh. Và không có—không có gì có thể trói cột anh ta. Anh ta thực sự là một trường hợp thật tồi tệ, bởi vì anh ta có một quân đoàn quỷ trong người. Và rồi, khi anh ta...Chúa Jêsus băng qua và đi vào Ga-đa-ra và bắt đầu đi xuống gần các mồ mả...Và anh ta rất xấu xa, không phải người đó (hiểu không?), người đó không sao cả.

³⁶ Đó không phải là người đàn ông đó. Khi anh em nhìn thấy một người như vậy, đừng bao giờ nghĩ rằng đó là người đó; đó là ma quỷ trong con người đó.

Bây giờ, người điên đó trên bục đêm đó, định giết tôi, ở tận Oregon. Người đàn ông đó, tôi—khi anh ấy đến với tôi, thay vì...

anh ta nhỏ nước bọt vào mặt tôi và gọi tôi là “rắn trong cỏ” trước gần mười nghìn người, ồ, không phải người đó, không phải người đàn ông đó. Anh ta là một người mà ăn, uống, ngủ, có lẽ với một gia đình, và yêu thương, và—và cũng giống như tôi hoặc anh chị em. Nhưng chính ma quỷ trong anh đã làm điều đó. Hiểu không?

³⁷ Và anh em không bao giờ đuổi quỷ bằng thái độ sai lầm. Cần có tình yêu để làm điều đó. Và tình yêu là sức mạnh đầy quyền năng nhất trên thế giới. Bây giờ, nếu anh em để ý, ma quỷ luôn luôn là ghét. Ghét là thuộc về ma quỷ. Và khi người ta ghét một ai đó, hãy nhớ, đó là một con quỷ khủng khiếp khi khinh miệt hoặc ác cảm. Anh chị em không được làm điều đó.

³⁸ Anh em nhớ rằng—rằng...Chúa Jêsus phán trong bài giảng của Ngài rằng khi anh em cầu nguyện, “Lạy Cha của chúng con ở trên Trời,”...Và khi Ngài ngự xuống, Ngài phán, “Nếu các người không hết lòng tha thứ cho mọi người những sự vi phạm của họ, thì Cha trên Trời của các người cũng không tha thứ cho các người những vi phạm của các người.” Thấy không? Anh em không được làm điều đó.

³⁹ Nhưng bây giờ, nơi mà ma quỷ tạo ra một quyền lực của lòng căm ghét (hiểu không?) chạy lên bức giảng để giết tôi, mà về thể chất, anh ta còn có cả khả năng, mạnh hơn gấp nhiều lần...Anh ta có thể đã nhắc tôi lên, có lẽ, bằng hai ngón tay của anh ta, ngay thắt lưng như thế, bởi vì anh ta cân nặng một trăm hai mươi hay một trăm hai mươi hai ký; anh ta cao hơn hai mét hoặc hai mét mốt, một anh chàng to lớn. Và chỉ...Anh ta vừa đánh một thầy giảng trên phố bằng nắm đấm của mình, làm gãy xương cổ và quai hàm, và làm người đó bị thương, và đưa người đó vào bệnh viện. Anh ta chỉ ghét những thầy giảng. Và rồi, anh ta chạy ngay lên đó để giết tôi. Hiểu không?

⁴⁰ Bây giờ, trong người đàn ông đó là một số linh này đã bị đuổi ra khỏi bầy heo ở Ga-đa-ra. Một số trong những người đáng thương đó đang ở ngoài đây trong viện tâm thần, đập đầu họ vào song sắt, phòng giam có lót đệm. Hãy nhớ rằng, ma quỷ không bao giờ chết. Ma quỷ luôn sống, nhưng sẽ có lúc ma quỷ phải chết. Chúng sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn. Nhưng bây giờ, chúng vẫn còn sống, và chúng tác động từ thế hệ này sang thế hệ khác trên

loài người. Một số trong số chúng ở dạng ung thư; một số ở dạng động kinh; một số ở dạng bệnh lao. Chúng nhập vào xác thịt, nhưng dường như, chúng bất lực cho đến khi chúng có thể nhập vào được một con người. Chúng phải hoạt động thông qua một người, mà mang đến một suy nghĩ khác, rằng Đức Thánh Linh thì—bao phủ trái đất, nhưng Ngài gần như không giúp gì được cho đến khi Ngài đi vào trong anh chị em và với tôi.

41 Đức Chúa Trời đang phụ thuộc vào anh chị em và tôi. Hiểu không? Đức Thánh Linh...Thế gian đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, nhưng Ngài bị đổ ra ngoài. Nhưng Ngài—Ngài không thể hoạt động cho đến khi Ngài đến trong chúng ta, con người chúng ta, để hoạt động.

42 Và ma quỷ muốn kiểm soát chúng ta để hoạt động dưới quyền của hắn. Vì vậy khi anh ta trở nên hình thức ôn hòa, anh ta bắt đầu trong tội lỗi. Nếu hắn có thể giữ anh ta chỉ trong một người công bình, một người tốt, và cứ để anh ta tiến lên và cố gắng trở nên tốt như thế; nếu hắn có thể ôm anh ta như vậy cho đến khi anh ta chết, đó chỉ là điều hắn muốn làm. Hắn đã có người ấy, bởi vì dù anh em có đứng đắn bao nhiêu, anh em tốt bao nhiêu, anh em có đạo đức bao nhiêu, anh em trong sạch đến đâu đi nữa, anh em trung thực đến đâu, anh em sẽ không bao giờ lên được Thiên đàng cho đến khi anh em được tái sinh. Chúa Jêsus đã phán vậy. Vì vậy không có...Nó...Anh em phải được sinh ra, anh em phải được tái sinh, hoặc không có cách nào trên đời để các bạn vào Thiên đàng, hoặc từng—hoặc từng đến với Đấng Christ.

43 Bây giờ, tôi đã nói lúc này, điều này có thể nảy sinh trong suy nghĩ của anh em một câu hỏi khác, mà tôi—mà tôi đã dạy, và đó là trên—trên...Rằng tôi không tin rằng có một sự đời đời...Tôi không tin Kinh Thánh dạy về địa ngục thiêu đốt, đời đời. Không, bởi vì nếu địa ngục là đời đời và những người đến đó sẽ bị trừng phạt đời đời, cách duy nhất để họ có thể bị trừng phạt đời đời, là họ phải có Sự sống Đời đời. Và chỉ có một hình thức của Sự sống Đời đời, đó là ở trong Đức Chúa Trời. Hiểu không? Vì vậy, họ phải đi đến sự hủy diệt (thấy không?); nghĩa là, phần thể chất của họ bị hủy diệt, và sau đó phần tinh thần của họ bị hủy diệt. Đó là

hoàn toàn tiêu hao; không còn gì cho nó nữa. “Không rễ không cành,” Kinh Thánh gọi nó. Họ đã hoàn toàn biến mất.

⁴⁴ Và rồi, tôi có thể chứng minh rằng có những cấp bậc trên Thiên đàng, rằng họ sẽ không bình đẳng như nhau, nhưng anh chị em sẽ có Sự sống Đời đời như nhau. Nhưng Kinh Thánh nói rằng các vua trên đất đem sự tôn quý và vinh hiển của họ (Khải huyền 22)—đem sự tôn quý và vinh hiển của họ vào thành phố. Điều đó chứng tỏ rằng sẽ có vua trong trái đất mới, vua và những người cai trị. Chúa Jêsus phán với các môn đồ của Ngài...Họ nói rằng, “Chúng con sẽ được gì sau khi lìa bỏ cha mẹ và tất cả để theo Thầy?”

⁴⁵ Ngài phán, “Quả thật, Ta nói cùng các ngươi, các ngươi sẽ ngồi trên mười hai ngai, xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên trong ngày đó.” Hãy xem, đó là một hệ thống khác, đó là một hệ thống trần thế sẽ xuất hiện mà sẽ—đó sẽ là tối cao đối với bất cứ điều gì. Trong đó họ sẽ không có tội lỗi, nhưng họ sẽ có những người cai trị và vân vân trong các thành phố, khi mọi thứ sẽ được thực hiện trong đường lối của Sự sống Đời đời.

⁴⁶ Nhưng kẻ ác sẽ bị trừng phạt vì tội lỗi của mình tùy theo những việc đã làm khi còn trong xác thịt, và sau đó sẽ trở nên bị hủy diệt toàn bộ và hoàn toàn. Bây giờ, chỉ nhớ điều đó. Anh em đang ghi chép, hãy nhớ điều đó.

⁴⁷ Và ghi lại cho tôi về điều đó, rằng chỉ có một hình thức của Sự sống Đời đời, và chúng ta đang tìm kiếm điều đó; và chỉ một mình Đức Chúa Trời có Sự sống Đời đời.

Không có hai loại Sự sống Đời đời, một Sự sống Đời đời, và đó là tất cả những gì sống. Và hãy nhớ, cũng hãy ghi điều này vào ghi chú của anh em: Mọi thứ mà đã được tạo ra, đã có khởi đầu, đều có một kết thúc. Mọi thứ có sự bắt đầu đều có sự kết thúc, và chỉ có điều mà không có bắt đầu thì không có kết thúc. Và chỉ có một điều mà không bao giờ có khởi đầu, đó là Đức Chúa Trời. Và đó là cách duy nhất anh chị em có thể sống lại trong sự sống lại chung, là có Sự sống Đời đời đó bên trong anh chị em. Hiểu không? Đó là cách duy nhất để anh chị em quay lại, là điều gì đó mà không có sự bắt đầu. Và khi anh em đã nhận được Đức Thánh

Linh, trong anh em ngự trị một Sự sống mà không bao giờ bắt đầu và không bao giờ có thể kết thúc; và anh chị em sở hữu Sự sống đó trong anh chị em, rồi anh chị em có Sự sống Đời đời và là con trai con gái của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và anh chị em không thể chết như Đức Chúa Trời có thể chết, bởi vì anh chị em là một phần của Đức Chúa Trời.

48 Chúng ta đã có câu hỏi ở đây cách đây một lát, trong nơi nào đó ở đây, về sự định trước, đưa nó đến ngay cùng điều đó. Anh em trở nên một phần của Đức Chúa Trời; và nếu Đức Chúa Trời phân chia chính Ngài trong Trụ Lửa vĩ đại đó, và những lưỡi nhỏ liếm đó đi ra đậu trên mỗi người trong số những người đó, và Ngài vẫn làm giống như vậy ngày hôm nay. Chúng ta có thể chứng minh điều đó bằng kinh nghiệm mà chúng ta có, bằng những lời dạy của Kinh Thánh, bằng nghiên cứu khoa học, bức tranh cho thấy đó là Điều đó, rằng Đức Chúa Trời phân chia chính Ngài giữa dân sự Ngài. “Và bởi vì Ta sống, các ngươi cũng sống,” Chúa Jêsus phán. Chúng ta không thể chết. Không có chuyện như chết đối với một Cơ đốc nhân; “Vì kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi: Còn ai sống và tin vào Ta sẽ không bao giờ chết.” Hiểu không?

49 “Chết,” từ *sự chết* có nghĩa là “bị phân cách.” Bây giờ, về mặt thể chất, chúng ta tách ra khỏi mặt thuộc thể của mình, bởi vì đó vẫn là tội lỗi, nhưng linh của chúng ta là thuộc về Đức Chúa Trời mà không bao giờ có thể tách rời khỏi Đức Chúa Trời, bởi vì chúng ta là một phần của Đức Chúa Trời. Chúng ta là—chúng ta đang mang... Chúng ta được đưa trở lại trong tư tưởng đó của Đức Chúa Trời. Mọi việc Đức Chúa Trời làm đều hoàn hảo và đời đời. Và khi chính những ý tưởng của Đức Chúa Trời hướng đến một vương quốc của những người sẽ thờ phượng Ngài, thì chính những ý tưởng đó là đời đời. Hiểu không? Họ không thể hư mất nữa. Mỗi lời của Chúa là Đời đời. Chúa Jêsus phán, “Trời và đất sẽ qua đi, cả trời và đất đều có thể qua đi, nhưng những lời của Ta sẽ không bao giờ qua đi.” Hiểu không? Chúng vĩnh cửu với Đức Chúa Trời. Và “Nếu các ngươi cứ ở trong Ta và Lời Ta ở trong các ngươi...” Thấy không? Chúng ta trở thành một phần của Lời Ngài, một phần Sự Sống của Ngài, vì chúng ta là thịt bởi

thịt Ngài, xương bởi xương Ngài, và sự sống của Sự Sống Ngài. Thế thì chúng ta không thể chết nhiều hơn Chính Đức Chúa Trời có thể chết. Đó chính là Đức Thánh Linh.

⁵⁰ Một anh chàng trẻ tuổi từ Georgia đây, Anh Evans. Anh ấy đã ở mọi nơi trên khắp đất nước. Và anh ấy là người tài trợ nhiều cho người bạn tốt của tôi, Oral Roberts; và anh ấy—anh ấy đã tài trợ tất cả các chương trình truyền hình của người ấy ở đó, và anh ấy đã làm rất nhiều điều. Nhưng anh ấy đã nói với tôi vào một ngày nọ, anh ấy nói, “Anh Branham, tôi đã đến trường của Anh Jagger. Tôi đã đi khắp nơi; tôi đã ở ngoài đó trong ba tháng. Tôi đang đi săn; tôi đã đi đến các nơi, mỗi nơi trong số đó, và tất cả nó cùng giống nhau. Tôi không bao giờ có thể có được một nơi mà tôi có sự đảm bảo nào (anh em hiểu không?), nếu tôi làm *điều này*, hoặc nếu tôi làm *điều kia*, hoặc tôi có thể làm gì ở đây, hoặc tôi có, hoặc tôi không,” nói, “cho đến khi tôi nghe những sự dạy dỗ của anh.” Nói, “Rồi điều đó giải quyết nó một lần cho tất cả.” “Đối với những người thờ phượng đã từng được thanh tẩy khỏi tội lỗi của mình thì lương tâm không còn tội lỗi nữa.” Người đó đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống, và người đó có Sự sống Đời đời bên trong anh ta ở đó và không thể chết hơn Đức Chúa Trời có thể chết. Kinh Thánh một cách chính xác. Hiểu không? Người ấy được chăm sóc đời đời, bởi vì người ấy có Sự sống Đời đời.

⁵¹ Bây giờ, điều đó không có nghĩa là anh em có thể phạm tội và sống với nó, vì khi anh em phạm tội, anh em bị trừng phạt vì tội lỗi của mình. Hoàn toàn đúng. Nhưng chừng nào Sự sống Đời đời còn ở đó, anh em còn sống mãi mãi. Chúa Jêsus phán, “Ai nghe Lời Ta (Thánh Giảng 5:24)—ai nghe những lời Ta, mà tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời, và không đến sự phán xét, có—song vượt khỏi sự chết mà đến với Sự Sống.” Hiểu không? Tất cả... “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo họ đến trước; và tất cả những ai đến với Ta, Ta... Và tất cả những ai Cha Ta đã ban cho Ta sẽ đến với Ta.” Đúng thế. “Tất cả những ai Ngài đã ban sẽ đến, và không một người nào trong họ bị hư mất. Ta sẽ ban cho họ Sự sống Đời đời và sẽ khiến họ sống lại vào những ngày sau rốt.” (Thánh Giảng 6) Ồ, thật là một sự đảm bảo phước

hạnh. Hiểu không? Thế thì anh chị em không cần phải sợ hãi và băn khoăn.

⁵² Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta sự đảm bảo hoàn hảo rằng chúng ta là con cái của Ngài. Và như là con cái của Ngài, Ngài sửa dạy chúng ta giống như tôi sửa dạy con tôi, anh em sửa dạy con cái của anh em. Khi chúng làm sai, chúng ta sửa dạy chúng. Nếu—nếu con tôi làm sai, thì nhiệm vụ của tôi như là một người cha là sửa dạy chúng. Và thế thì, nếu con cái của Đức Chúa Trời làm sai, đó là bốn phận của Ngài như là Cha, và Ngài sẽ sửa dạy anh chị em. Chỉ nên nhớ rằng, anh chị em sẽ được sửa dạy. Nhưng chừng nào anh em còn là con của Ngài, tốt hơn anh em nên tránh xa thế gian (đúng vậy!), vì Ngài phán, “Thà cột cối đá vào cổ và quăng người chết đuối dưới đáy biển sâu còn hơn là xúc phạm đến một trong những kẻ bé mọn này mà đã tin nơi Ta.” Đúng thế. Sự phán xét đó sẽ là gì?

⁵³ Bây giờ, Anh Pat, trở lại với câu hỏi của anh. Những linh đã ra khỏi người đàn ông đó, đã điều khiển anh ta như một kẻ điên (hiểu không?), ngày nay cũng làm điều tương tự trong nhiều người. Hiểu không? Đó là những linh, hàng ngàn lần hàng ngàn. Và ma quỷ bước vào chỉ giống như một chút thuốc phiện. Nó thật giống như việc họ bắt một nữ sinh trung học; điều đầu tiên họ sẽ làm là để cô ấy hút một điếu thuốc. Thấy không? Điều đó khiến cô ấy bắt đầu. Và điều tiếp theo chúng làm, chúng sẽ làm cho mạnh hơn một chút. Và rồi, điều trước tiên, nó trở thành cần sa; và rồi từ đó, trở thành thói quen thuốc phiện thực sự. Nó làm gì? Nó khiến họ phát điên. Họ chỉ phát điên, và ma quỷ đã bắt được họ. Thấy không?

⁵⁴ Vì vậy ma quỷ ở trong việc hút thuốc lá. Đó là hình thức nhẹ nhàng nhỏ bé của hấn. Bây giờ, nếu hấn thấy bạn khá thông minh và sẽ nắm bắt được điều đó, hấn sẽ không bao giờ để điều đó đi xa hơn thuốc lá. Hiểu không? Chừng nào hấn có thể giữ bạn ở đó đủ lâu, cho đến khi hấn có thể lấy, cướp đi mạng sống của bạn, bởi vì hấn biết rằng bạn không thể hành động cho đến khi Đức Chúa Trời đã phán vậy. Nhưng bạn sẽ nghe hết bài giảng này đến bài giảng khác, hết sứ điệp này đến sứ điệp khác, và cú đấm này đến cú đấm khác vào điều đó, và hết cảnh báo này

đến cảnh báo khác về vấn đề đó; và nếu hẳn có thể khiến bạn tránh xa và để tâm trí bạn vào thứ khác, như là một người được quần chúng ưa chuộng, hoặc bạn phải có nó, hoặc một điều gì đó tương tự, thế thì hẳn chỉ giữ bạn ở đó cho đến khi hẳn đưa bạn ra ngoài. Hoặc nếu hẳn có thể cứ để cho bạn gia nhập giáo hội và nói, “Tôi sẽ trở thành một người bạn tốt. Tôi sẽ lật sang một trang mới. Tôi sẽ lấy...Tôi—tôi sẽ đi lên nhà thờ và gia nhập giáo hội.” Nếu hẳn có thể giữ bạn dưới điều đó, thì đó là tất cả những gì hẳn phải làm. Tuy nhiên hẳn đã có bạn, bởi vì bạn... Chúa Jêsus phán, “Quả thật, quả thật (điều đó tuyệt đối, hoàn toàn), Ta nói cùng các ngươi, nếu một người không nhờ nước và Thánh Linh mà được sanh ra, thì không cách nào vào được Nước Trời.”

Hãy để tôi tỏ cho bạn điều gì đó. Tôi đang nói chuyện với một anh em chiều nay, Anh Wood, khi chúng tôi đang trên đường đi, chỉ ra ngoài, cố gắng thư giãn đầu óc, nhin nói chuyện để đủ giọng mà nói chuyện tối nay.

⁵⁵ Bây giờ, chú ý! Chúng ta sẽ đi xuống đây và kiếm một hạt ngô to tốt. Đó là loại ngô hoàn hảo nhất trong cả nước. Và tôi sẽ...Chà, ngô hay tai, anh em muốn gọi nó là gì cũng được. Tôi sẽ—tôi sẽ mang nó đến Hội chợ Hạt Clark, và tôi sẽ giành được một dải ruy băng màu xanh trên đó. Đó là hạt ngô tốt nhất, loại ngô hoàn hảo nhất, chưa từng thấy. Tôi sẽ có được một dải ruy băng màu xanh trên đó. Tôi sẽ mang nó xuống Quận Floyd; Tôi sẽ mang nó đến Hạt Harrison. Tôi sẽ đưa nó đến tiểu bang, và tôi sẽ đưa nó đến quốc gia. Và nó chiến thắng mọi dải băng màu xanh. Đó là hạt ngô hoàn hảo nhất. Và các nhà khoa học với chiếc kính vĩ đại của họ, họ nhìn xuyên qua nó, và họ kiểm tra nó, xem thử...Đó là một lượng kali hoàn hảo và một lượng canxi hoàn hảo, và—và một độ ẩm hoàn hảo. Mọi thứ chứa trong hạt ngô đó đều hoàn hảo một cách chính xác. Bây giờ, anh em nói, “Tôi sẽ trồng nó và kiếm cho tôi một loại hạt hoàn hảo khác từ nó.” Và anh em trồng nó trong lòng đất. Trừ khi hạt ngô đó, loại ngô cốc hoàn hảo đó, có mầm sống bên trong, nếu không nó sẽ nằm đó và thối rữa, và thế là sự kết thúc của nó. Nó sẽ không bao giờ trở dậy nữa, cho dù nó có hoàn hảo

đến đâu. Nó—nó sẽ không bao giờ mọc lên cho đến khi nó nảy mầm với một sự sống mới trong đó.

56 Và anh em có thể lấy một người...Bây giờ, tôi không có ý này để làm tổn thương tình cảm, tôi chỉ...Đây là hội thánh, đây là đền tạm của tôi, và tôi thật tự do để nói. Hiểu không? Bây giờ tôi muốn anh chị em nhớ rằng trong điều này, rằng một người đàn ông có thể tốt; anh ta có thể đóng tiền phần mười của mình; anh ấy có thể trung thực; anh ấy có thể giúp đỡ góa phụ; anh ấy có thể giúp đỡ trẻ mồ côi; anh ấy có thể là một thành viên giáo hội. Anh em không thể tìm thấy một khuyết điểm nào về người đàn ông đó. Mỗi khi có việc gì cần làm, anh ấy móc ngay trong túi ra đồng xu cuối cùng mà mình có và cho người nghèo. Anh ta sẽ—anh ta sẽ sát cánh bên anh em bất chấp mọi khó khăn. Anh ấy sẽ là bạn của anh em ngay cả khi rất nhiều người khác được gọi là bạn bè sẽ từ chối anh em và mọi thứ như thế; và người đó vẫn ở ngoài Vương quốc của Đức Chúa Trời trừ khi người đó được đây đây Đức Thánh Linh, Sự sống Đời đời. Đúng thế! Đó là tầm quan trọng của nó.

57 Đó là lý do tôi đang cố gắng thuyết phục hội thánh của mình thấy điều này. Và tôi—tôi cầu nguyện rằng anh chị em không nghĩ rằng tôi chỉ đang cố tỏ ra thông minh về điều đó. Tôi—tôi đang cố nói với anh chị em rằng ma quỷ rất lừa dối, rằng hắc rất lừa dối cho đến nỗi hắc sẽ—hắc sẽ khiến anh em hành động như một Cơ đốc nhân. Hắc sẽ làm điều gì đó và mạo danh Đấng Christ ngay đến với chính người được Chọn. Kinh Thánh nói rằng họ sẽ rất gần gũi nhau. Anh em sẽ là một người tốt. Anh em sẽ có...

58 Bây giờ hãy nhìn đây, để tôi chỉ cho anh em các ví dụ để chắc chắn hơn. Chúng tôi muốn giữ nó như trong lời Kinh Thánh trong khi chúng ta nói về những linh này. Ê-sau là một người đàn ông tốt hơn nhiều về mọi mặt mà anh em muốn so với Gia-cốp. Bây giờ, Ê-sau (Chúa tha thứ cho tôi vì lời nhận xét này), ông ấy chỉ là một người lén lút vụng trộm nhỏ mọn. Chỉ thế thôi. Bây giờ, nếu anh em chú ý đến ông, ông là gì? Một người ba hoa và một kẻ nói dối lớn. Bây giờ, nếu—nếu tôi nói sai, xin Chúa tha thứ cho tôi, nhưng ông đã nói dối. Và một kẻ gian lận, hầu như không bao giờ có một người giống như ông. Khi ông lấy những nhánh

cây có đốm và đặt chúng vào nước để khiến những con gia súc và chiên có thai ở đặng kia sinh ra những con chiên có sọc và gia súc có sọc, để có được chúng vào tay của chính—chính mình... Ông đã làm gì? Ông mặc áo khoác của Ê-sau cùng một miếng da chiên và mọi thứ khác, rồi đi lên đó, và giả mạo Ê-sau trước mặt người cha mù lòa vốn là một nhà tiên tri. Đúng không? Tại sao, ông là kẻ lừa đảo nhỏ mọn; ông thực sự là vậy. Và Ê-sau là một... Tôi không nên—lẽ ra tôi không nên nói như vậy. Hiểu không? Tôi không muốn nói cách đó. Tôi—tôi sẽ rút lại điều đó. Ông—ông là...ông—ông là một...Tôi không biết; anh em biết ông là gì. Thấy không? Anh em cứ suy nghĩ trong đầu; Tôi sẽ...Ông là một—ông là một người vĩ đại của Đức Chúa Trời, và tôi không muốn nói điều gì xấu về ông (anh em hiểu không?), nhưng tôi chỉ đang cố gắng chỉ ra một chút—những điều nhỏ nhặt mà ông đã làm. Cứ nhìn cách ông lén lút như thế nào. Người nói dối? Chắc chắn, ông thật sự—ông thật ghê gớm. Nhưng ông đang cố làm gì?

⁵⁹ Hãy nhìn Ê-sau. Ê-sau là một người tốt, đạo đức, là một thành viên tốt của giáo hội ngày nay. Ông ấy đã làm gì? Ông là một thợ săn. Ông đã đi ra...Tất nhiên lúc đó, đó là cách họ kiếm sống. Ông đã chăm sóc đàn gia súc cho cha mình. Cha ông bị mù. Một tiên tri, một tiên tri của Chúa đã mù quáng và bị lừa dối bởi chính con trai mình, một tiên tri, Y-sác; qua ông đến Đấng Christ. Anh em có thể gọi ông là nhà tiên tri, Kinh Thánh nói ông như vậy. Và bị mù? Tại sao ông không tự chữa lành cho mình? Và tại sao ông không biết rằng đó là Ê-sau—rằng đó là Gia-cốp thay vì Ê-sau? Hiểu không? Đức Chúa Trời không nói với các vị tiên tri của Ngài mọi điều. Ngài chỉ nói với họ những gì Ngài muốn họ biết. Hiểu không?

⁶⁰ Lúc đó Đức Chúa Trời vạch ra một kế hoạch, và ông phải làm việc trong kế hoạch đó. Đức Chúa Trời...Nếu anh em đầu phục Chúa, Chúa sẽ khiến anh em làm việc ngay trong kế hoạch của Ngài.

⁶¹ Bây giờ, hãy để ý những gì ông đã làm, những gì người này đã làm. Ê-sau đi ra ngoài và cố gắng chăm sóc người cha mù lòa, tội nghiệp của mình; và Gia-cốp, dường như, ông không quan tâm đến những gì đã xảy ra với người. Nhưng có một điều Gia-

cốp muốn, đó là quyền trưởng nam. Bất kể điều gì đến, ông phải có được nó dù thế nào đi nữa, ông phải tiến lên ở cấp độ nào, quyền thừa kế đó là tất cả những gì ông đã quan tâm. Và Ê-sau, Kinh Thánh nói, coi thường quyền trưởng nam của mình; Kinh Thánh đã nói điều đó. Và Kinh Thánh nói, “Trong anh em chớ có kẻ gian dâm vô ích, cũng đừng ai giống như người gian ác Ê-sau đó đã coi thường quyền trưởng nam của mình và bán nó để lấy một món súp...”

⁶² Bây giờ, quyền thừa kế là gì? Đó là quyền. Đó là những gì tôi đang cố gắng nói với anh em bây giờ. Đức Thánh Linh này là Quyền thừa kế của anh em; đó là Quyền thừa kế của anh em. Đó là quyền Đức Chúa Trời đã ban cho anh em. Bây giờ, ngày nay người ta nói, “Tôi sẽ đi nhà thờ. Tôi thật tốt như người bên cạnh. Nhưng tôi, có hành động như một người thiêng liêng quá máu không? Không phải tôi đâu.” Ồ, anh em là Ê-sau! Hiểu không? Nó chỉ tương tự, coi thường quyền trưởng nam. Tại sao, anh ta đổi nó lấy một bát súp. Và anh em bán nó đi...Tôi không nói anh em, nhưng thế gian bán nó với giá thấp hơn thế rất nhiều.

⁶³ Ê-sau đói. Nhưng, anh em thấy đấy, nếu lòng tốt được tính đến...Nếu người nào đó...Nếu chúng ta đi bộ lên đó và ở quanh lều trong một—một vài ngày, chúng ta sẽ phát hiện ra rằng Ê-sau là...Chúng ta đã chọn Ê-sau. Hiểu không? Nhưng trong lòng ông muốn có quyền trưởng nam đó. Ông không quan tâm đến bất cứ điều gì khác; ông muốn quyền trưởng nam đó. Đó là tất cả những gì ông muốn.

⁶⁴ Còn Ê-sau muốn trở thành một người tử tế, và quan tâm đến mọi việc, và làm mọi việc thật đúng đắn, và làm cho mọi thứ giống như...Ông là một người giữ luật thật tốt; Ê-sau là vậy. Ông muốn mọi thứ thật đúng. Còn Gia-cốp muốn một điều, và đó là quyền trưởng nam, và đó là tất cả những gì ông quan tâm. Và Ê-sau...Anh em thấy những gì đã xảy ra với cả hai chàng trai. Thấy không? Và thậm chí từ Gia-cốp ra mười hai tộc trưởng mà đã sinh ra mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên, ra từ Gia-cốp. Và ông đã gọi—và Đức Chúa Trời gọi Gia-cốp là con của chính của Ngài. Anh em hiểu tôi muốn nói gì không?

⁶⁵ Đức Thánh Linh đó phải quan trọng đối với anh em hơn mọi thứ khác trên đời, uy tín của anh em, cuộc sống của anh em, công việc của anh em, bất cứ thứ gì anh em có. Anh em không nên dừng lại cho đến khi anh em có Ngài. Anh em phải nhận được Điều đó. Điều đó phải là nhất... Và chị em nói, “Chà, tôi sợ họ—họ tại nơi làm việc của tôi. Tôi sợ rằng chồng tôi, tôi...” Đừng sợ; hãy để Điều đó là nơi đầu tiên. Hãy để mọi thứ khác qua một bên. Hãy để Điều đó là đầu tiên. “Ồ, tôi mong nhận được Điều đó vào một trong những ngày này, Anh Branham.” Không phải một trong những ngày này, bây giờ! Đây là lúc. “Hãy để Điều đó là đầu tiên trước khi tôi—trước khi tôi làm bất cứ điều gì khác. Hãy để tôi có Điều đó bây giờ!” Liều lĩnh! Điều đó sẽ giúp trả lời câu hỏi của chúng ta. Anh em chỉ...khi anh em khao khát Nó, thực sự phải có Nó hoặc chết (hiểu không?), thì đó là lúc anh em sẽ có được Nó.

⁶⁶ Một người Do Thái trẻ đã từng ở đây trong thị trấn. Tôi không biết anh em có biết anh ấy hay không. Anh ấy đã được chữa khỏi bệnh ung thư. Họ đưa ra—đã đuổi anh ta ra ngoài. Và khi anh ấy chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ, thì họ thực sự đuổi anh ấy ra ngoài, đuổi anh ấy ra ngoài sân. Và sau đó anh ấy đã đi và gia nhập giáo hội Giám Lý. Và họ nhận ra rằng anh ấy đã chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus, và họ đưa anh ấy ra ngoài trong thời tiết không độ, khoảng dưới mười độ, ở Ohio; đặt cho anh ấy một chiếc giường ở ngoài đó (Anh Fleeman, anh nhớ Anh Vance, phải không?)—đưa anh ấy ra ngoài, ngoài đó, và một máy bơm nước ngoài đó, và nói, “Tôi nghĩ, có đủ nước để cho anh chịu phép báp-têm lại trong Danh Chúa Jêsus.”

⁶⁷ Tuy nhiên, anh ấy đã từng kể cho tôi nghe một câu chuyện nhỏ. Anh nói rằng khi những người nào đó này, vợ anh—họ đã ở lại với... Và anh ấy đã gom tất cả đồ đạc cũ của mình vào một chiếc xe tải cũ hỏng và bắt đầu ra khỏi thị trấn. Và vợ anh nói, “Anh biết điều gì không? Lẽ ra em nên uống nước trước khi rời khỏi nơi đó.” Nói, “Em khát nước.”

Chà, anh ấy nói, “Em yêu, có một vòi nước bên đường.”

Nói, “Ồ, đi tiếp cho đến khi anh đến một chỗ tốt hơn.” Anh em hiểu không?

Và anh ấy đã đi xa hơn một chút, và anh ấy nói, “Có một vòi khác.”

Nói, “Ồ, cứ đi tiếp.” Anh em hiểu không?

⁶⁸ Nhưng đã nói, “Sau đó, khi cô ấy ra khỏi xứ đó, không có máy bơm.” Nói, “Cô ấy chỉ đấu tranh cho một—cho được uống nước.” Và nói, “Một lúc sau, trên cánh đồng là một chiếc máy bơm nước cũ, lồi ra ngoài cánh đồng, lao thẳng qua một đàn gia súc; và cô ấy sợ đàn gia súc.” Nhưng anh ấy nói, “Cô ấy nói, ‘Levi, em chỉ cần uống nước thôi!’” Vì vậy họ—anh dừng xe lại. Và nói rằng, trước khi anh ta kịp dừng chiếc xe lại, cô ấy đã ra ngoài và băng qua hàng rào. Cô phải có nước. Và khi Chúa trở thành hiện thực với anh chị em, thì anh chị em khao khát giống như vậy, rằng đó là Chúa hoặc anh chị em sẽ chết, anh chị em không thể chịu đựng được nữa, rồi điều gì đó sẽ xảy ra. Nó có—anh em bắt tay vào công việc lúc đó với Đức Chúa Trời. Đó là khi anh em lấy—nó xảy ra.

⁶⁹ Bây giờ, những tà linh lừa dối mọi người. Và trong số chúng những linh đó, nhiều khi rất sùng đạo. Bây giờ anh em nói, “Anh muốn nói là, sùng đạo?” Vâng, thưa quý vị! Thậm chí dạy những lời Kinh Thánh, Kinh Thánh. Họ chắc chắn vậy.

⁷⁰ Bây giờ hãy chú ý! Chúa Jêsus đến với một nhóm người là những thầy tế lễ thánh; và họ giữ luật đến từng chữ; và họ rất, rất sùng đạo. Và Chúa Jêsus—Giăng đã gọi họ, nói, “Hỡi các người là dòng dõi rắn lục (tức là rắn), ai đã cảnh báo các người trốn khỏi cơn thịnh nộ sắp đến?” Khi Chúa Jêsus thấy họ, Ngài phán, “Các người thuộc về cha các người là ma quỷ.” Đó là Chúa nói điều đó. Thật đúng sùng đạo như họ có thể.

⁷¹ Nên nhớ, khi—ma quỷ lấy đi con người của anh ta, nhưng không bao giờ lấy đi linh của anh ta. Đức Chúa Trời lấy con người của Ngài nhưng không bao giờ lấy Linh của Ngài. Hiểu không? Đức Thánh Linh đi vào cuộc sống của anh em và thánh hóa tâm linh của anh em, sống qua anh em, và ban cho anh em quyền năng để sống. Nhưng khi—khi thần linh của anh em chết, thần linh của anh em được giữ với Đức Chúa Trời; nhưng Đức Thánh Linh ở trên anh em đến trên người khác, và người khác, và người khác...

⁷² Thánh Linh này mà đã ở trên Ê-li đến trên Ê-li-sê, một phần gấp đôi của Nó; bảy trăm năm sau hoặc tám trăm năm sau đến với Giảng Báp-tít, khiến ông hành động...Hãy xem Ê-li như thế nào, hãy xem Ê-li như thế nào: một ông già to lớn, râu quai nón che phủ mặt ông; mặc da cừ, trông giống như một người tóc tai bù xù, khuôn mặt của ông như thế, bước đi chậm chạp xuống dốc với một mảnh da lớn xung quanh người, thắt lưng của ông giống như—thắt lưng quanh chỗ thắt lưng, như thế này. Nếu anh em sẽ có...Nếu ông đi đến nhà anh em, anh em sẽ nói, “Ôoo, chào ôi! Gọi cho cảnh sát ngay. Một người như vậy đang đứng trước cửa nhà tôi.” Nhưng đó là một tiên tri của Chúa. Chắc chắn vậy! Và sau đó, khi ông chết, một phần gấp đôi Thần Linh của ông đến với Ê-li; và rồi tám trăm năm sau, Giảng Báp-tít xuất hiện và khiến Giảng hành động giống hệt như họ đã làm, bởi vì Đó là thần linh của Ê-li.

⁷³ Bây giờ, nếu thần của Ê-li trên Giảng khiến Giảng hành động giống như Ê-li, thì Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự trên anh em sẽ khiến anh em hành động giống như Chúa Jêsus. Bây giờ, đó là chỗ anh em tìm thấy Đức Thánh Linh. Hiểu không? Đó là những gì Đức Thánh Linh làm. Điều đó làm cho anh em nhu mì, làm cho anh em khiêm tốn, làm cho anh em tha thứ.

⁷⁴ Họ có thể nhổ râu khỏi mặt anh em không, nếu có họ ở đó, giật chúng ra và nhổ vào mặt anh em, khi anh em có quyền năng để gọi một—quân đoàn của các Thiên sứ không? Anh em có thể làm điều đó vì tình yêu của những người đang nhổ nước bọt vào mặt mình không? Anh em có thể làm điều đó không? Nếu ai đó vừa bước đến gần anh em và nói, “Này, đồ đạo đức giả!” và tát vào một bên mặt anh em, anh em có thể cầu xin tha thứ cho họ không? Bây giờ, đó là nơi tin cậy—kiểm tra xem anh em có Đức Thánh Linh hay không. Hiểu không? Khi người nào đó nói điều gì đó xấu xa chống lại ai đó, đôi khi tuyên bố rằng có Đức Thánh Linh, “Tôi sẽ trả thù cô ấy nếu tôi phải mất ngày cuối cùng.” Hiểu không? Vậy thì, đó là nơi anh em kiểm tra về Đức Thánh Linh của mình. Hiểu không? “Phước cho các người khi vì Danh Ta mà bị người ta nói mọi điều dữ chống lại các người.” Nhưng anh em có định trả thù họ không? Không! “Hãy vui vẻ và mừng rỡ tội

độ, vì các tiên tri trước các người cũng đã bị họ bắt bớ như vậy.”
Hiểu không?

75 Khi ai đó nói xấu về anh em, hãy nói điều gì tốt. Nếu anh em không thể nói điều gì tốt đẹp về họ, thì đừng nói gì cả. Cứ quên nó đi. Hiểu không? Và thế thì, khi anh em bình tĩnh lại, hãy cầu nguyện cho họ.

76 Nếu có một điều trong đời sống mà đã giúp tôi hiểu rằng Đức Thánh Linh đã đến trong tôi ở dưới đó ngày hôm ấy, thì chính là điều đó. Tôi là người nóng tính, dễ nổi giận, người Ireland ở cả hai mặt. Và tôi luôn luôn hầu như không bao giờ ăn được chút nào, miệng tôi luôn vỡ nát nơi người nào đó đã đập nát nó, nhảy lên nơi tôi không nên nhảy lên. Tôi đã có một số chiếc răng của tôi bây giờ bị gãy và trám vào chỗ tôi—tôi đã nói chỗ mà lẽ ra tôi không nên nói (anh em thấy không?) và đã nói những điều... Luôn gặp rắc rối. Và tôi đã nói...Ai đó đã nói với tôi, giáo viên của tôi ở trường, cô ấy nói...Tôi đã nói, “Thưa cô, tôi—tôi—tôi không thể tránh được điều đó.” Thấy chưa, lúc nào tôi cũng gặp rắc rối. Và tôi nói, “Tôi không thể tránh được điều đó.” Mẹ già Temple tội nghiệp, bà vừa mới đi về miền Vinh hiển ngày nọ.

Và bà đã nói, “Ồ, nhìn nào Cục cưng.” Bà ôm tôi vào lòng, và bà ôm tôi vào lòng và bắt đầu khóc. Lần đầu tiên tôi có được tình yêu như thế từ một người nào đó, một bà cụ. Bà chỉ khóc trên đầu tôi. Bà nói, “Billy, tôi sẽ làm một việc cho con, Cục à; tôi sẽ cho con một đoạn dây nhỏ.” Và nói, “Nếu bất kỳ đứa nào nhảy vào con...”

77 Gọi tôi là “bánh ngô,” vì tôi đến từ Kentucky, anh em biết đấy, và—và...tôi đã—tôi thực sự đã ăn mặc khủng khiếp. Và họ sẽ chế nhạo mái tóc của tôi, dài gần như bây giờ, và xõa xuống mặt tôi. Và tôi thực sự trải qua một thời gian khủng khiếp, anh em biết đấy. Và—và họ sẽ đánh tôi khắp người và tát tôi. Bất cứ khi nào bất cứ ai nổi giận, họ sẽ đi loanh quanh, và tóm lấy tôi, và tát tôi túi bụi. Và ở đây tôi sẽ phản ứng ngay. Hiểu không? Và một—vậy thì—và một cuộc đánh nhau xảy ra. Và chúng tôi đã nhận—chúng tôi thậm chí đã có, tôi thậm chí còn đánh nhau bằng dao và mọi thứ khác.

78 Và lấy một khẩu súng trường Winchester và cố bắn nó, bắn thẳng vào bốn hoặc năm đứa con trai, từ việc đánh tôi cho đến khi tôi hầu như không thể đứng dậy. Sẽ giết từng người trong số họ nếu không có Chúa. Nhặt vỏ đạn trên mặt đất, đặt chúng lại vào súng; chưa bao giờ chúng bắn thật tốt như vậy. Hiểu không? Tôi đã từng là kẻ giết năm người, có lẽ, hoặc năm cậu con trai.

79 Mới khoảng mười hai tuổi, tính tình nóng nảy! Và giáo viên nói, “Em lấy sợi dây nhỏ này, Billy, và bất cứ khi nào em nổi giận, em chỉ cần dùng lại và thắt chín nút vào sợi dây đó.” Nói, “Khi em làm điều đó, sau đó em mang sợi dây đến cho cô. Cô đánh cước là cơn nóng giận của em sẽ chấm dứt.”

80 Tôi đã nói, “Thưa Bà Whalen, em chắc chắn rằng bà rất tốt.” Tôi đã nói, “Em—em sẽ thử điều đó.” Hiểu không? (Hoặc Bà Temple; tôi đang nói Bà Whalen. Tôi nói Bà...Ông Whalen đã từng là giáo viên ở đây.) Vì vậy, tôi—tôi bỏ sợi dây vào túi. Và tôi đã không ở ngoài sân năm phút cho đến khi ai đó chụp tôi một cái. Ồ, tôi đã đi—bắt đầu với họ, anh em biết đấy. Tôi cúi xuống và nắm lấy sợi dây của mình; và tôi bắt đầu thắt một nút; Tôi ném sợi dây xuống, và tôi bỏ đi. Hiểu không? Tôi thật sự không thể làm điều đó. Hiểu không?

81 Và tôi nói, “Mình không bao giờ có thể là một Cơ-đốc nhân được.” Nhưng để tôi nói cho anh em biết, đêm hôm đó ở đại lộ Ohio khi Đức Thánh Linh ngự vào trong tôi, điều đó đã giải quyết tính khí đó. Điều đó đã kết thúc. Tôi nói, “Tôi không bao giờ có thể làm điều đó. Tôi không bao giờ có thể là một Cơ-đốc nhân, bởi vì tôi sẽ không bao giờ vượt qua được điều đó,” tôi đã nói, “điều gì đó được sinh ra trong tôi.” Tôi nói, “Bạn à, bố tôi là người nóng nảy; và—và mẹ tôi, người da đỏ lai Anh-điêng, đủ tính khí để đánh nhau.” Tôi đã nói, “Tôi à? Ồ, tôi...Anh bạn à, bất cứ ai nhảy vào tôi sẽ nhận được nó; chỉ thế thôi.” Tôi nói, “Nếu tôi phải trèo lên một cái thang để đánh chúng,” tôi nói, “tôi chắc chắn sẽ làm điều đó.” Hiểu không?

82 Nhưng bây giờ, anh em có thể kéo tôi ra khỏi đó và đánh tôi và...Hiểu không? Tại sao? Không phải tôi! Tôi đang cố gắng chỉ ra điều gì ở đây? Điều gì đó đã xảy ra. Quyền lực cũ đó, William Branham cũ đó đã chết, và Người nào khác bước vào.

[Băng trống—Bt.] Và Điều đó khiến tôi cảm thấy tội nghiệp cho kẻ thù của mình. Khi ai làm điều gì có lỗi với tôi, tôi không bao giờ cầu nguyện chống lại họ, tôi cầu nguyện cho họ. Và đó là nơi mà Đức Thánh Linh ban cho sự thử nghiệm đó vào đêm nọ ở New England, trước khi điều này xảy ra dưới đây. Khi đó—khi Ngài ban cho quyền phép, phán rằng, “Chỉ nói những gì con muốn với những người đó.” Cách họ đã làm...Và tôi nhìn xuống đó, và tôi nói, “Tôi tha thứ cho anh.” Đó chính xác là những gì Ngài muốn. Hiểu không? Tha thứ cho kẻ thù của bạn. Hiểu không? Đây là những linh mà khiến bạn trở nên xấu xa. Xem chúng các linh.

⁸³ Ở đây người nào đó đi ngang qua. Anh ta đã ở trên đó trong một ngôi mộ. Người nào đó đi ngang qua, anh ta sẽ chạy ra ngoài và đánh ngã họ, Kinh Thánh nói. Không một ai—anh ta rất nguy hiểm đến nỗi không ai có thể vượt qua con đường đó. Nhưng đến một ngày có một Quyền lực mạnh hơn đi qua. Anh ta bị chiếm hữu bởi sự thù hận, ác ý, ma quỷ, quân đoàn của chúng đang đi xung quanh, anh chàng to lớn. Họ có thể đi ra ngoài đó, và bắt một đội quân, xiềng xích anh ta; và anh ta sẽ phá vỡ xiềng xích. Và ma quỷ ở trong anh ta. Anh ta đã ở đó. Anh ta là điều gì đó. Anh ta đã từng là một—anh ta đã từng là một thần tượng thực sự của Trường Trung học Jeffersonville. Chắc chắn rồi! Anh ta ở đó, tất cả điều này lớn...Hoặc một số thanh thiếu niên này, anh em biết đấy, “Ồ, anh ta là đàn ông đích thực.” Tôi đã từng thấy một người đàn ông nặng hơn chín mươi ký trông không có một chút đàn ông nào trong họ. Đó không phải là đàn ông, đó là kẻ vũ phu. Hiểu không?

⁸⁴ Nhưng có một người nhỏ bé, vai còng xuống một ngày nọ, hơi cúi xuống (Kinh Thánh nói không có vẻ đẹp nào để chúng ta ưa thích Người, ba mươi tuổi mà trông như năm mươi), bước xuống đường một ngày nọ. Và anh ta chạy ra gặp Ngài. Nói, “Ta sẽ bắt anh chàng nhỏ này và quay anh ta một vòng.” Nhưng, ôi chao, khi gặp Đấng ấy, anh ta đã sấp mình dưới chân Ngài. Các quỷ đã chiếm hữu anh ta...Bây giờ hãy nhìn xem. Ngày hôm đó... Anh ta đã bị quỷ chiếm hữu đến nỗi...

⁸⁵ Bây giờ đây, tôi muốn đưa điều này vào—cho anh em. Anh ta đã—người đàn ông đó đã hoàn toàn đầu hàng ma quỷ, cho đến

nổi ma quỷ sử dụng lưỡi của anh ta để nói chuyện. Vậy thì, anh em có thể hoàn toàn đầu phục Đức Chúa Trời cho đến khi Đức Chúa Trời có thể sử dụng lưỡi của anh em để nói chuyện. Đúng thế! Đó là những gì tôi tuyên bố. Bất cứ bài giảng nào mà tôi từng giảng có ý nghĩa với điều đó, là khi tôi đã đầu phục, gạt William Branham ra khỏi lối đi, và Đấng Christ có thể nhận vào và bắt đầu nói chuyện. Hiểu không? Và Ngài có thể nói bằng ngôn ngữ.

⁸⁶ Bây giờ để ý. Anh ta bị chiếm hữu bởi tà linh đó, và linh đó đã nắm giữ anh ta rất chặt cho đến nỗi...Những con quỷ biết thời điểm của chúng đã đến, bởi vì chúng đã gặp được tình yêu. Hiểu không? Và chúng nói, “Chúng ta sẽ thử anh ta.” Và tất cả...Bây giờ, để ý điều gì đã xảy ra. Anh ta nói, “Ồ, chúng ta biết người là ai. Tại sao người lại có thân hình nhỏ bé như thế này, một người trông yếu ớt như vậy?” Nói, “Tại sao người lại đến như vậy?” Nói, “Chúng ta biết người là ai. Người là người thánh của Y-sơ-ra-ên, và tại sao người...?” (Bây giờ hãy xem! Nếu anh em không tin rằng có sự hành hạ trong tương lai dành cho ma quỷ, hãy lắng nghe những điều này xưng ra điều đó.) “Tại sao người đến để làm khổ chúng tôi trước khi thì giờ đến?” Chúng biết có một cực hình trong tương lai. “Tại sao người đến để làm khổ chúng tôi trước khi thì giờ ấy đến?” Thấy không?

Và Chúa Jêsus phán, “Tên người là gì?” Ngài đã biết; Ngài muốn chúng thú nhận điều đó.

Nói, “Chúng tôi là Quân đoàn, vì có rất nhiều người trong chúng tôi.” Hẳn nói, “Nếu người định đuổi chúng tôi ra khỏi người đàn ông này...”

⁸⁷ Nhìn xem, một người nhỏ bé yếu đuối giống như Chúa Jêsus đang đứng đó (hiểu không?), và một người đàn ông có thể quất gần như cả một quân đội; xiềng xích thậm chí không thể giữ anh ta. Đấy, đó không phải là sức mạnh thể chất. Đó không phải là những gì được kể đến. Chính là quyền năng Đức Thánh Linh trong đời sống anh em. Hiểu không?

⁸⁸ Người ấy nói, “Đừng hành hạ chúng tôi trước khi thời giờ đến; nhưng nếu ngài sẽ đuổi chúng tôi ra...(Hãy nhìn vào sự hèn hạ của chúng, sự độc ác.) Nếu ngài định đuổi chúng tôi ra ngoài,

đừng để chúng tôi tự do ra ngoài thế gian, vì khó nói chúng tôi sẽ đi vào người khác ở đâu. Nếu ngài đuổi chúng tôi ra...Chúng tôi muốn ở trong ai đó; chúng tôi muốn làm điều gì đó; chúng tôi muốn làm một số điều hèn hạ nữa.” Đó là ma quỷ. “Tôi sẽ quay lại với anh ta. Hừm!” Thấy không? Đó là ma quỷ. “Tôi sẽ trả thù anh ta.” Thấy không? Hãy nhớ, chính anh em của anh đang đứng đó, nhưng ma quỷ đã ám anh ta. Hiểu không? “Hãy để chúng tôi làm điều gì đó hèn hạ. Chúng tôi có thể làm cho những người Ga-đa-ra này ở đây đau khổ vì điều này,” có thể đã nói kể cầm đầu, một trong chúng. Nói, “Hãy để cho chúng tôi đi xuống trong bầy heo đó.”

⁸⁹ Chúa Jêsus phán, “Hãy đi đi. Nhưng hãy ra khỏi anh ta!” Ô, chao ôi! Anh chàng nhỏ bé như thế nói chuyện với quân đoàn quỷ lớn đó. “Hãy ra khỏi anh ta! Các ngươi hãy đi đi.” Và họ nhập vào trong những con heo đó, và chúng bị lên cơn, khiến những con lợn bị lên cơn. Và chúng chạy xuống sông, và chết đuối dưới sông, chết ngạt dưới dòng sông. Không đúng thế sao?

⁹⁰ Bây giờ, khi chúng đã làm...Dĩ nhiên ma quỷ đã ra khỏi chúng, vì nó đã giết những con heo. Điều đó khiến họ nổi cơn giận dữ. Họ nổi cơn giận giống như bất cứ ai. Anh em đã từng thấy một người nổi cơn tam bành chưa? Chà, đó chỉ là—đó thật là những gì nó có. Đó chỉ là những con quỷ. Đó là những gì đã xảy ra với họ. Anh em từng thấy một trong họ nổi nóng, anh em nói, “Ừ-ừm, giờ thì tôi biết chuyện gì đã xảy ra ở Ga-đa-ra rồi.” Hiểu không? Điều đó hoàn toàn chính xác. Chỉ một vài người nữa đến đó, khiến anh ta hoàn toàn phát điên; vì bác sĩ sẽ nói với anh em rằng tức giận là giai đoạn đầu tiên của sự điên rồ. Đó là những gì Mayo nói, giai đoạn đầu tiên của sự điên rồ.

⁹¹ Anh Pat, điều đó có thể là thô bạo. Đó là điều tốt nhất tôi biết, thật không mong đợi. Được rồi.

102. Rô-ma chương 7, câu 25.

⁹² Tôi phải...Tôi quên mất, tôi đã nhìn câu đó vào một ngày nọ khi tôi nhận được nó, nhưng tôi quên mất nó là gì. Chúng ta hãy trả lời câu hỏi của người thân yêu này nếu chúng ta có thể. Rô-ma 7:22, được rồi, hoặc: 25, tôi xin lỗi. Rô-ma 7...Tôi đã lật hai trang cùng một lúc. Là lý do nó...

Tôi cảm tạ Đức Chúa Trời nhờ Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa chúng ta. Vậy để—vậy thì với tâm trí—với tâm—tâm trí chính mình tôi phục luật pháp của Đức Chúa Trời; nhưng lấy xác thịt phục luật pháp của tội lỗi.

Bây giờ, đợi một chút. Tôi đã không đọc câu đó thật đúng.

Cảm tạ Đức Chúa Trời nhờ Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa chúng ta. Vậy thì với tâm trí...(Vâng, đúng thế)... chính mình tôi phục luật pháp của Đức Chúa Trời; nhưng lấy xác thịt phục luật pháp của tội lỗi.

⁹³ Được rồi. Đó chính xác là những gì Phao-lô đã nói nhiều lần. Khi tôi muốn làm điều tốt, điều ác hiện diện. Hiểu không? Đó chính xác là những gì anh em cũng làm. *Với tâm trí của anh em*, đó là tấm lòng của anh em. Hiểu không? Bây giờ hãy nhớ rằng, anh em không suy nghĩ bằng tâm trí của mình; anh em cũng không nhìn thấy bằng mắt của mình. Anh chị em cũng không... Anh—anh chị em nhìn thấy với tấm lòng của mình. Anh chị em có biết điều đó không? Anh chị em có biết tấm lòng mình có một người khác trong đó ngoài anh chị em không? Khoa học vừa phát hiện ra điều đó khoảng bốn năm trước, anh em biết đấy. Ngăn nhỏ trong tim, nơi họ nói linh hồn sống.

⁹⁴ Anh em đã bao giờ nghe nói về tiềm thức chưa? Anh em bắt đầu làm bất cứ điều gì, và anh em nghĩ, “Ồ, tôi chỉ lướt qua phần đầu của nó thôi,” nhưng tiềm thức của anh em nói với anh em khác hẳn.

⁹⁵ Họ có thể dùng máy phát hiện nói dối...Tôi thấy người bạn tốt của tôi, Luật sư Robinson, đang ngồi ở phía sau. Và tôi không biết liệu anh ấy đã từng xem nó được thực hiện hay chưa, nhưng tôi tình cờ có nó—thử—thử mang nó một lần, về Thiên sứ này của Chúa ở đây. Và họ đặt máy phát hiện nói dối vào anh em, và anh em thử—để thú nhận với sự hiểu biết tốt nhất của mình, điều tốt nhất mà anh em có thể làm điều đó, thật rất bình tĩnh và trơ tráo, rằng anh em đã không làm *điều này điều nọ*—một hành vi phạm tội. Máy phát hiện nói dối đó sẽ phản ứng ngay và nói rằng anh em đang nói dối. Hiểu không? Tại sao? Đó là sự rung động của các dây thần kinh của anh em mà chúng thu được trên máy phát hiện nói dối đó. Hiểu không? Nó—nó sẽ cho anh em biết. Bởi vì

sao? Con người không được tạo ra để nói dối trong lúc ban đầu nguyên thủy của mình. Chính tội lỗi và ma quỷ mà ở trên anh em khiến anh em nói dối. Hiểu không?

⁹⁶ Anh em không—anh em không được tạo ra để nói dối. Đó là lý do anh em phải sống lại, bởi vì anh em được tạo dựng, được dựng nên để sống đời đời, sống mãi mãi. Nhưng hãy xem, tội lỗi đã vào và đem đến sự chết cho thân thể. Và rồi, khi tội lỗi xâm nhập và mang đến sự chết cho thân thể, thì dĩ nhiên, thân thể phải chết. Nhưng nó, trong đó có thể cư ngụ Sự sống Đời đời, khi linh này được thay đổi trong anh em và anh em có Sự sống Đời đời. Đức Chúa Trời sẽ khiến thân thể đó sống lại vào ngày sau rốt. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó.

⁹⁷ Vì vậy, với tâm trí của tôi—tâm trí...Ông nói ở một nơi khác, “Tôi nghĩ rằng tôi có tâm trí của Đấng Christ.” Bây giờ, trong tâm trí đó anh em hầu việc—với tâm trí của Đấng Christ, anh em hầu việc Đức Chúa Trời. Đấy, phần bên trong (hiểu không?), phần bên trong, anh em hầu việc Đức Chúa Trời. Tiềm thức đó, đó là nơi đức tin ngự trị.

⁹⁸ Tôi muốn hỏi anh chị em. Đã có nhiều lần anh chị em ở đây, nhiều người trong số anh chị em đã thấy những lúc mình sẽ—anh chị em thật sự biết điều gì đó sẽ xảy ra. Trông giống như điều đó là không thể được, nhưng anh em chỉ biết nó sẽ xảy ra. Anh em đã bao giờ có điều đó? Đó là đức tin đó, tiềm thức đó đang hoạt động.

Bây giờ, nếu ở đây hơi ẩm, anh em có thể vận thiết bị đó ở dưới đó, nếu trời đang trở nên quá ẩm một chút đối với anh em.

⁹⁹ Bây giờ, trong tiềm thức đó (hiểu không?), đó là nơi tâm trí của anh em...Vậy thì Chúa Jêsus phán, “Nếu một người không sanh lại...” (Bây giờ, đó không phải là điều tôi muốn nói.) “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, nếu một người không được sanh lại, người ấy không thể thấy được Vương quốc của Đức Chúa Trời.” Bây giờ, anh em không thể nhìn thấy Vương quốc của Đức Chúa Trời, bởi vì Vương quốc của Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh. “Một vài kẻ đang đứng đây sẽ không ném mùi sự chết cho đến khi họ thấy Vương quốc trị vì,” Ngài phán. Thế thì, “Vương quốc của Đức Chúa Trời,” Kinh Thánh nói, “là ở trong

anh chị em.” Nó ở trong anh chị em, Đức Thánh Linh, và anh chị em không thể nhìn thấy điều đó bằng mắt thường. Vì vậy *thấy* có nghĩa là “hiểu.”

¹⁰⁰ Anh em đã bao giờ nhìn vào bất cứ thứ gì chưa, nhìn thẳng vào nó, nói, “Ồ, tôi thực sự không nhìn thấy nó.” Hiểu không? “Tôi thực sự không thấy nó.” Anh em muốn nói anh em không hiểu nó. Đấy, thấy không? Anh em không hiểu nó. *Thấy* là “hiểu.” Nhưng với đôi mắt của mình, anh em nhìn xem bất cứ điều gì. Nhưng với những gì bên trong anh em, anh em hiểu với, anh em thấy với điều đó. Hiểu không? Với đôi mắt của Chúa anh em nhìn.

¹⁰¹ Và bây giờ, giữ quan điểm của anh em bây giờ. Đây là một điều tốt nếu anh em sẵn sàng cho nó: Cơ-đốc nhân nhìn vào những thứ mà người đó không nhìn thấy bằng mắt mình (hiểu không?), vì chúng ta nhìn xem những thứ không nhìn thấy được. Hiểu không? Làm thế nào để anh em nhìn vào nó? Với đôi mắt bên trong của mình. Anh em nhìn thấy nó bằng đức tin. Và bây giờ, để chứng minh rằng: toàn bộ áo giáp Cơ-đốc nhân được tạo thành từ những phẩm chất không nhìn thấy được. Áo giáp Cơ-đốc nhân là gì? Người nào đó nói, “Thấy là tin.” Người đó sẽ không bao giờ là Cơ-đốc nhân, bởi vì áo giáp của Cơ-đốc nhân được tạo thành từ điều này: tình yêu thương. Anh em đã bao giờ nhìn thấy nó chưa? Anh em đã thấy nó trong hành động, nhưng anh em chưa bao giờ thấy tình yêu thương. Nếu có thể, hãy kéo phần tình yêu của anh em ra và để tôi xem nó trông như thế nào. Hiểu không? Tình yêu thương, tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, nhu mì, đức tin—đức tin, hiền lành (hiểu không?); toàn bộ áo giáp Cơ-đốc nhân không thấy được bằng mắt thường, nhưng nó được hiểu bằng tấm lòng! Thế đấy. Thế đấy.

¹⁰² Phao-lô nói sau đó, “Với tâm trí của tôi...(‘Và tôi có tâm trí của Đấng Christ,’ anh em thấy đấy, ông nói.) Tôi hầu việc Chúa bằng tâm trí tôi, nhưng xác thịt của tôi (cuối cùng thì làm thế nào mà ông lại nói điều đó?)—nhưng với xác thịt, phục luật pháp của tội lỗi.” Đó là gì? Xác thịt tôi nói tối nay, “Anh quá mệt mỏi. Cổ họng của anh đau quá. Anh là—anh đã ra ngoài trong gió ngày hôm

nay. Anh sẽ không đi đến nhà thờ tối nay.” Đó là luật của xác thịt. “Anh cũng có thể gọi cho họ và nói với Anh Neville rằng...Gửi các câu hỏi xuống và nói anh ấy trả lời chúng.” Nhưng anh em thấy đây, tôi đã hứa là phải làm. Hiểu không?

¹⁰³ Bây giờ, tâm trí của tôi, ở bên trong Đức Thánh Linh phán, “Người hãy giữ lời hứa của người.”

Nhưng xác thịt nói, “Người quá mệt mỏi.” Hiểu không?

¹⁰⁴ Vậy thì, xác thịt nói, “Bây giờ, không cần đâu, người nhỏ bé xinh đẹp, người nhỏ bé xinh đẹp nhất trường. Bây giờ, bạn đừng để ý đến người mẹ thánh quá máu của mình hay người cha cuồng tín đó. Hiểu không? Bạn là cô gái đẹp nhất trường.” “Bạn là anh chàng đẹp trai nhất, chàng trai ưa nhìn nhất, thân hình đẹp nhất. Bạn là người nổi tiếng nhất trong thành phố.” Anh em hiểu không? Điều đó—điều đó...Và anh em miễn cưỡng để các thành viên của mình cho làm điều đó, và anh em đi ra đâu? Lần nào cũng tiến không được mà lùi cũng không xong. Hiểu không?

¹⁰⁵ Phao-lô nói, “Xác thịt của tôi muốn—luôn muốn đầu phục điều đó.” Xác thịt của anh chị em cũng vậy. Hiểu không? Nhưng luật Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong lòng thẳng hơn xác thịt và khiến thân thể tuân theo những gì tấm lòng mách bảo. Ha-lê-lu-gia!

¹⁰⁶ Hãy nhìn xem, thế thì nếu nó có tác dụng với một tội nhân, thì nó cũng sẽ có tác dụng với bệnh tật sao? Luật Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong lòng biết rằng “Bởi lẫn roi Ngài mà chúng ta được chữa lành,” họ đứng lên bằng sức mạnh của mình và khiến sự đau ốm trong thân thể đó tuân theo họ, bởi vì đó là ma quỷ. Thế đấy. Chà! Đó là phần tinh túy nơi sâu kín đó. Tôi nói với anh em. Chính là nó. Hiểu không?

¹⁰⁷ Giờ đây, luật của tội lỗi và sự chết hoạt động trong xác thịt anh em, nhưng luật của Thần Linh Sự Sống hoạt động trong lòng anh em. Vì vậy tấm lòng của anh em, tâm thần của anh em trong lòng anh em sẽ khiến thân thể của anh em vâng theo những gì nó nói. Điều đó hoàn toàn chính xác. Bây giờ, đó là những gì Phao-

lô đã nói. Luôn luôn xác thật, “Tôi quá mệt mỏi; tôi không thể; tôi không đủ; tôi không thể làm điều đó.”

Tôi đã nói với—với Loyce hoặc—hoặc Delores, hoặc người nào đó đã nói chuyện với tôi về Đức Thánh Linh, về điều gì đó hoặc khác như thế, tôi đã nói—nói, “Điều gì...”

Delores nói, “Điều gì—điều gì đã khiến tôi cảm thấy như vậy vào đúng thời điểm mà lẽ ra tôi phải cảm thấy dễ chịu?”

¹⁰⁸ Tôi nói, “Ma quỷ. Hẳn đã thấy anh chị em thật sự sẵn sàng để nhận điều đó. Hẳn nói, ‘Ta sẽ đặt một chút sự ngã lòng lên cô ấy: Phù! Quạt cho cô ấy một chút, anh em biết đấy, làm nguội lạnh xuống một chút.’ Hiểu không? Nhưng ồ, chao ôi, đó là lúc anh chị em trỗi dậy! Tuyên bố Đức Chúa Trời ban cho các quyền.” Đó là những gì Phao-lô muốn nói. Hiểu không? Các... “Luôn luôn khi,” ông nói, “khi tôi muốn làm điều tốt, thì điều ác hiện diện.”

¹⁰⁹ Nói cho anh chị em biết những gì anh chị em làm. Tôi đã nhận thấy điều này, vợ tôi và tôi... Và tôi sẽ nhanh chóng trở lại, vì tôi chỉ còn vài phút nữa và tôi có một số câu hỏi lớn ở đây. Tôi không muốn giữ các bạn lại quá muộn, nhưng tôi muốn trả lời câu hỏi của các bạn tốt nhất như tôi có thể.

¹¹⁰ Lưu ý! Tôi có thể bắt đầu vào buổi sáng và nói rằng tôi sẽ đi, Chúa dẫn tôi đến một nơi nào đó vì một buổi nhóm, ồ, thưa anh em, anh em chỉ xem mọi thứ diễn ra. Hay anh em để tôi về nhà, và một cuộc gọi đường dài nào đó đến. Bây giờ, tôi phải cầu nguyện cho người đau. Bé Joseph sẽ leo ngay lên cổ tôi. Sarah sẽ muốn hỏi tôi một câu. Becky sẽ bắt đầu chơi piano. Tôi nói, “Suyt, suyt, suyt!” Đặt bàn tay của tôi trên, “Này, suyt, suyt, suyt, bố sẽ—Bố sẽ cầu nguyện cho người đau.”

“Chà, Bố ơi, nhìn này; Joe đã làm điều này...” Anh em thấy không? Cứ để cho nó bắt đầu. Và ngay khi lời cầu nguyện kết thúc, chúng có đồ chơi của chúng và thật êm dịu và chơi đùa. Đó là ma quỷ. Chắc chắn là vậy.

¹¹¹ Và sau đó tôi sẽ đi xung quanh và nói, “Joseph, con không nên làm điều nào đó.” Và anh em biết đấy, điều đầu tiên anh em biết, nó có một thói quen. Và anh em sẽ tìm thấy ở con cái mình, chúng sẽ nói dối anh em. Ồ, đó là một linh nói dối ở trên đứa bé

đó. Chỉ có một biện pháp chữa trị cho điều đó. Que thông nòng súng không phải là ý tưởng của tôi, anh em biết đấy, cây gậy mà chúng ta thường dùng để đánh nhau, Anh Jess. Khi chúng tôi có—có—gặp rắc rối, chúng tôi thường lấy que thông nòng súng ra từ những khẩu súng cũ, cây gậy mại châu, anh em biết đấy, những cây súng nạp đạn sẵn. Đó không phải là ý kiến hay. Nhưng hãy cầu nguyện, hãy đuổi quỷ dữ đó ra khỏi đứa trẻ đó. Đúng thế. Lời cầu nguyện làm điều đó.

¹¹² Nếu bé Martha bắt đầu giậm chân, và chạy ra ngoài, và hếch mũi nhỏ của nó lên, anh em có thể đánh nó cho đến khi nó không còn quần áo trên người; nó sẽ làm điều đó dù sao đi nữa. Nhưng anh em chỉ nằm trước Chúa và đòi linh hồn của đứa trẻ đó cho Chúa. Chỉ cần ở ngay đó với nó. Tôi tin rằng đó là điều tốt nhất mà tôi biết. Vâng, thưa quý vị! Đó là phương thuốc tốt nhất mà tôi biết, là cầu nguyện.

103. Bây giờ, hãy xem. Bây giờ người tiếp theo ở đây nói, **Sự tiền định trước khi thế giới bắt đầu có nghĩa là gì; nó ở đâu trong Kinh Thánh?** Sự tiền định trước khi thế giới bắt đầu.

¹¹³ Được rồi, bạn yêu quý của tôi, chúng ta hãy lật ra Ê-phê-sô chương 1 chỉ một chỗ. Tôi không nghĩ rằng chúng ta sẽ mất quá nhiều thời gian cho vấn đề này, trừ khi nó không trả lời đúng. Và chúng ta hãy bắt đầu đọc Ê-phê-sô chương 1 ở đây.

¹¹⁴ Bây giờ, điều đầu tiên, tôi muốn nói điều này, *sự tiền định* đó là một từ xấu cho một mục sư để—để sử dụng trước một hội chúng chưa được đào tạo. Hiểu không? Nó là vậy. Tôi không sử dụng nó. Đôi khi ở đây tại nhà thờ...Nhưng ngoài cử tọa, trong lớn...Nơi mà—mọi việc được chất đống từ mọi thứ, tôi xem từ ngữ đó. Tôi luôn dùng từ *sự biết trước*, bởi vì tiền định chỉ là sự biết trước của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là vô hạn, bởi sự biết trước, Ngài biết mọi thứ, hoặc Ngài không phải là vô hạn. Đấy, hiểu không? Ngài biết chuyện gì sẽ xảy ra. Vì vậy bởi sự biết trước, Ngài có thể định trước. Đó là lý do mà tôi tin rằng Đức Chúa Trời—rằng Đức Chúa Trời thật sự không...

¹¹⁵ Cũng giống như không khí bạn đang hít thở; tôi không đồng ý với Chứng Nhân Giê-hô-va về ý kiến cho rằng hơi thở của bạn là linh của bạn. Không thể được. Hiểu không? Thần linh của anh

em ở trong lòng. Hiểu không? Anh em đã có linh trước khi anh em—từng đến thế gian này. Đức Chúa Trời nói với Giê-rê-mi rằng Ngài đã biết ông, và thánh hóa ông, và đặt ông trở thành nhà tiên tri trên toàn quốc—trên các dân tộc trước khi ông được thọ thai trong lòng mẹ (hiểu không?), Giê-rê-mi 1:4.

¹¹⁶ Bây giờ để ý. Vì vậy, chúng ta thấy rằng tất cả những điều này là sự biết trước. Bảy trăm mười hai năm trước khi Chúa Jê-sus giáng sinh—trước khi Giảng được sinh ra, Ê-sai đã nhìn thấy ông trong một khải tượng, nói rằng ông là tiếng của một người kêu la trong đồng vắng—bảy trăm mười hai năm. Từ vườn Ê-đen, Chúa Jê-sus Christ, trước khi sáng thế...

¹¹⁷ Như thế nào...? Hãy đọc câu này. Ê-phê-sô 1, chúng ta hãy bắt đầu từ chương 1—hoặc câu 1.

Phao-lô, một sứ đồ...(Bây giờ hãy xem cách ông giảng vấn đề này. Tôi thích cách này của Phao-lô. Tôi thích Phao-lô, còn anh em? Ồ ông là một đầy tớ tuyệt vời của Đấng Christ. Bây giờ hãy xem câu này.)

Phao-lô, sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ theo ý muốn Đức Chúa Trời, gọi cho các thánh đồ ở thành Ê-phê-sô, và...những kẻ trung tín trong Chúa Cứu Thế Jê-sus.

¹¹⁸ Lưu ý, điều này không được gửi đến thế gian; điều này không được giải quyết cho người ngoài. Đây là gọi cho Hội thánh ở trong Chúa Jê-sus Christ (ồ, điều đó thật tuyệt phải không?), Hội thánh ở trong Chúa Jê-sus Christ. Đó là...Làm thế nào để anh em được ở trong Chúa Jê-sus Christ bây giờ? Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều được báp-têm trong một Thân thể. Bây giờ—làm sao... Và—và ông đang hướng điều này đến những người đầy dẫy Đức Thánh Linh (hiểu không?), chứ không phải thế giới bên ngoài.

Nguyện xin ân điển ở cùng anh em, và sự bình an, từ nơi Đức Chúa Trời Cha chúng ta, và từ nơi Đức Chúa Jê-sus Christ.

Ngợi khen Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta—Đức Chúa Trời và—Cha của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, ngài đã xuống phước cho chúng ta trong mọi nơi trên

trời—và các thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời
trong Đấng Christ!

119 Ô, chao ôi! Anh em chẳng muốn tham gia vào một số điều đó sao? Ồ, chúng ta là thế. Chắc chắn vậy! Cùng một Đức Thánh Linh. Ông nói bây giờ, như anh em đang ngồi cùng nhau ở các nơi trên Thiên đàng *trong* Chúa Cứu Thế Jêsus, Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta *mọi* thứ phước thiêng liêng, Chị Rose ạ. Tôi tin—đó là—đó là...Tôi—tôi không thể nghĩ ra tên của chị vào ngày nọ. Tôi tin rằng chị đã ở trong một hàng cầu nguyện hoặc điều gì đó. Và tôi—tôi nhớ đã cố gắng nghĩ về nó sau này, và tôi—nhưng tên của chị là Rose Austin, đúng thế không? Tôi nhớ...Chị thường đến đây tại đền tạm mọi lúc. Chính là thế. Được rồi. Bây giờ:

*Ngợi khen Đức—Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta...
Chúa Jêsus Christ, ngài đã ban phước cho chúng ta với
mọi thứ phước thiêng liêng...tất cả thiêng-...trong các nơi
trên trời... (Chúng ta hãy xem thử tôi đang đọc điều đó—
trích dẫn điều đó đúng không.)*

*Ngợi khen Đức Chúa Trời và Cha Đức Chúa Jêsus Christ
chúng ta, ngài đã ban phước cho chúng ta đủ mọi thứ
phước thiêng liêng ở các nơi trên trời trong Chúa Cứu
Thế Jêsus: (Bây giờ được nhóm lại với nhau ở các nơi
trên trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus.)*

*Theo như ngài...(Bây giờ hãy lắng nghe! Tất cả các bạn
đã sẵn sàng chưa?)...Theo như ngài đã chọn chúng ta
trong ngài trước khi...(Tôi đã giảng cho anh em.)...trước
khi sáng thế,...*

120 Bây giờ, hãy xem, ông có thể nói chuyện với Hội thánh. Ông không nói điều đó với con trẻ, nhưng ông đang nói với một Hội thánh đã ở trong Đấng Christ rồi. Vậy thì, ông không thể đi ra ở đây để chinh đốn một số hội thánh và nói, “Ồ bây giờ, *điều đó.*” Đó là Những Người được Chọn trong Đấng Christ.

121 Bây giờ, anh em nói, “Ồ, tôi tin rằng tôi đang ở trong Đấng Christ.” Nếu anh em ở trong, anh em đã nhận được Đức Thánh Linh, bởi vì đó là cách duy nhất anh em có thể đến trong Đấng Christ. Cô-rinh-tô Nhất 12:13 (hiểu không?)—Cô-rinh-tô thứ Nhất

chương 12. Được rồi. “Vì nhờ một Thánh Linh mà tất cả chúng ta đều chịu báp-têm để hiệp thành một Thân (là Thân thể của Đấng Christ).” Tuyệt! Thế thì chúng ta cùng ngồi với nhau trong các nơi trên trời đồng một lòng (Ừ!), Đức Thánh Linh vận hành giữa chúng ta, dạy dỗ chúng ta, bày tỏ cho chúng ta những điều vĩ đại, làm cho mọi việc ứng nghiệm. Ồ, thật là một nơi phước hạnh!

¹²² Ông nói, “Bây giờ, anh em đã được gọi như thế, tôi muốn nói chuyện với anh em, anh em, những người được chọn. Rằng Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta trong Ngài trước khi sáng thế.” Hãy suy nghĩ về điều đó. Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta trong Ngài trước khi sáng thế. Đức Chúa Trời đã biết trước khi sáng thế rằng tôi sẽ nói cùng chủ đề này tối nay. Ngài là vô hạn. Và trước khi có một thế giới...Ồ! Chà! Tại đây, hãy nhận lấy Đức Thánh Linh giờ này. Lời sẽ mang đến Điều đó. Hiểu không? Đó là cách Điều đó đến: “Trong khi Phi-e-rơ nói những lời này thì Đức Thánh Linh giảng trên họ.” Đấy, thấy không?

¹²³ Trước khi có một thế giới anh em đã có trong tư tưởng của Đức Chúa Trời để ban cho anh em Đức Thánh Linh, bởi vì Ngài biết rằng anh em sẽ muốn Điều đó; và chính Ngài đã chọn anh em vì anh em ưa muốn...Ngài đã chọn anh em trong Đấng Christ trước khi anh em hoặc Chúa Jêsus, bất kỳ ai trong số các bạn, có mặt trên đất. Và Ngài đã sai Chúa Jêsus chịu chết, để dọn đường cho Đức Thánh Linh, đem bạn đến với chính Ngài. Ừ! Ồ, đó chỉ là...Tôi biết tôi có thể...Đây là hội thánh, vì vậy bây giờ tôi tự nhiên như ở nhà bây giờ, anh em thấy đấy. Ồ, điều đó thật phong phú đối với tôi. Nghĩ rằng đó không phải là điều tôi muốn; đó không phải là mong muốn của tôi; đó không phải là ý muốn của tôi; đó không phải là lựa chọn của tôi; Tôi không có liên quan gì với nó. Nhưng trước khi thế giới đã từng bắt đầu, Đức Chúa Trời đã nhìn thấy chúng ta và ghi tên chúng ta vào Sách Sự Sống của Chiên Con. Trước khi từng có một thế giới! Nói về Đức Chúa Trời! Chà!

¹²⁴ Tôi đã đứng ngoài xa kia nơi có tấm viễn vọng kính lớn đó... Anh em có thể thấy một trăm hai mươi triệu năm ánh sáng. Khi tôi nhìn và thấy điều đó (tôi không thể nhìn thấy xuyên qua kính thiên văn, nhưng tôi đã thấy bức ảnh nơi họ chụp nó)—và tôi chỉ

cần giơ tay tôi lên ở đó, trong nơi đó, và tôi nói, “Ngài vĩ đại biết bao, Ngài vĩ đại biết bao!” Và trước khi một trong những hành tinh đó từng quay (Ha-lê-lu-gia!), Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta trong Chúa Jêsus Christ. Bây giờ, Ngài vĩ đại biết bao. Vâng, thưa quý vị!

125 Trước khi có một thế gian, trước khi có một hành tinh, trước khi có mặt trời, trước khi có mặt trăng, trước khi có ánh sáng, trước khi có bất cứ thứ gì, khi đó là vẫn chỉ có Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời và tư tưởng của Ngài, những suy nghĩ đời đời của Đức Chúa Trời đã chọn anh chị em bằng sự định trước, bằng sự biết trước, để biết rằng anh chị em sẽ ở trên trái đất, biết sẽ có tội lỗi.

126 Người nào đó nói, “Thế thì, tại sao—tại sao có tội lỗi?” Nếu không bao giờ có tội lỗi, các thuộc tính của Ngài sẽ không bao giờ là Đấng Cứu Rỗi. Phải có một tội nhân để Ngài có thể là Đấng Cứu Rỗi. Phải có một người đau ốm để Ngài có thể là Đấng Chữa Lành. A-men! Thế đấy. Nó phải là cách đó. Chính Đức Chúa Trời là đáng—đáng đã nhìn thấy nó và định trước nó. Ma quỷ thậm chí không có trong loài giống nào. Ôi, hẳn chỉ là một gốc cây bên đường mà Chúa đã dùng để sanh ra con cái cho Ngài, kêu khóc, “A-ba, Cha ôi.” Không ngạc nhiên khi các Thiên sứ sẽ hát vào ngày đó! Khi chúng ta đang hát những câu chuyện cứu chuộc, các Thiên sứ sẽ cúi đầu; không biết chúng ta đang nói về cái gì. Chắc chắn vậy! Họ không bao giờ bị hư mất. Họ không biết nó là gì. Họ không biết chúng ta cảm thấy tốt đẹp thế nào, khi biết rằng chúng ta đã từng là tội nhân và xa cách Đức Chúa Trời, không có hy vọng, không có lòng thương xót, không có Đức Chúa Trời trong một thế giới hư nát, chết chóc, trên đường đến địa ngục của ma quỷ; và Đức Chúa Trời cúi xuống, nhặt chúng ta lên, và cứu chuộc chúng ta; và bây giờ chúng ta ở trên các Thiên sứ. Ngay bây giờ!

127 Đó là gì? Một Thiên sứ là một người hầu việc. Chúng ta là các con trai và con gái. Người nào được nghĩ đến nhiều nhất, đây tớ của anh em hay con trai hay con gái của anh em? Ô, chao ôi! Lời cầu nguyện từ một thánh đồ sẽ cao trọng hơn gấp triệu lần so

với một Thiên sứ (vâng, thưa quý vị!), bởi vì người ấy là con trai. Ô, chà, đúng thế, thưa anh, chị em của tôi.

128 Anh chị em không...Hội thánh...Tôi không tin khía cạnh này của—của cõi đời đời chúng ta sẽ nhận ra rằng mình là gì, vị trí mà anh em đang có, mà Đức Chúa Trời đã đặt để anh em, anh em những người đầy dẫy Thánh Linh. Anh em là con trai của Đức Chúa Trời. Ô, Thiên sứ là một người hầu việc. Anh em là con trai! Một Thiên sứ chỉ có thể mang đến cho anh em một sứ điệp, nhưng anh em phải hành động. A-men! Anh em là diễn viên trong hiện trường. Anh em là con trai. Thiên sứ là đầy tớ của anh em, để mang đến cho anh em sứ điệp, nói, “Đây, tôi mang đến cho anh thông điệp này để anh làm *điều này điều kia*. Điều này là từ Cha. Tôi mang nó đến cho anh.” Đúng. Đó là tất cả những gì người là. A-men! Anh chị em là con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Đã định trước chúng ta! Bây giờ, hãy xem chỉ một phút.

Theo như ngài đã—ngài đã chọn chúng ta...(Vậy thì, chúng ta đã không chọn...Làm sao tôi có thể chọn Ngài? Bốn trăm tỷ, triệu, tỷ, nghìn tỷ năm trước, làm sao tôi có thể chọn Ngài? Nhưng Ngài đã chọn tôi. A-men! Ô, Anh Wood, chính là điều đó. Hiểu không?) ...đã chọn chúng ta trong ngài trước khi sáng thế, dựng làm chúng ta nên thánh... (Bây giờ, đừng cố tự làm, vì anh em không thể.) ...và không chỗ trách được trước mặt ngài trong sự thương yêu:

Ồ, thưa anh em, điều đó sẽ trả lời một câu hỏi tôi đã thấy ở đây cách đây vài phút. Nơi nào đó tôi—tôi thấy nó chỉ...Ồ, vâng.

Anh đã nói...Làm thế nào một người đàn ông có thể sống trên...sống rất gần Chúa, người đó sẽ không có tội?

Lắng nghe điều này:

...thánh...từ khi sáng thế, dựng làm chúng ta được nên thánh và không chỗ trách được trước ngài trong tình yêu thương:

129 Tình yêu của Ngài đã làm điều đó. Tình yêu của Ngài đã trả giá cho tội lỗi của tôi. Tình yêu của Ngài đã mang nó đi. Tình yêu là năng lực mạnh mẽ nhất có. Hãy lấy một người chồng thực sự

yêu vợ, anh ấy sẽ chết cho cô ấy một cách tự nguyện. Và tình yêu thương anh em...

¹³⁰ Có một người, một người đàn ông nào đó, thỉnh thoảng đến nhà thờ này, ở trong nước. Đang ngồi ở nhà anh trai mình ngày nọ. Anh ấy nói “Nếu có chuyện gì xảy ra với Anh Bill thì sao?” Anh ấy nói, “Tôi sẵn lòng ưỡn ngực đỡ đạn cho anh.” Hiểu không? Chết cho anh em. Đó là tình yêu thương. Không có tình yêu nào vĩ đại hơn người mà sẵn sàng hy sinh tính mạng cho anh em của—của mình. Thấy không?

¹³¹ Tình yêu, đã chọn chúng ta trong tình yêu trước khi sáng thế. Bây giờ hãy xem:

Đã định trước chúng ta...(Bây giờ, đó là từ ngữ đã định trước)...Đã định trước cho chúng ta cho chúng ta được làm con của Ngài bởi Chúa Jêsus Christ, theo ý muốn—theo ý muốn tốt đẹp của Ngài.

¹³² Còn về điều đó thì sao, Anh Mike? Điều đó không tuyệt vời sao? Ngài yêu anh em. Ngài yêu anh em trước khi có một thế gian. Ngài đã biết bản chất của anh em; Ngài đã biết điểm yếu của anh em; Ngài đã biết thói quen của anh em. Ngài đã biết tất cả về anh em, anh em sẽ trở thành người như thế nào. Và sau đó, khi Ngài nhìn khắp vũ trụ vĩ đại, như nó đã có, Ngài phán, “Ta chọn người.” Và khi Ngài làm điều đó, trước khi từng có một đốm của—của ánh sáng, thì anh em là đời đời với Đức Chúa Trời. Khi anh em nhận được Đức Thánh Linh, thì anh em trở nên đời đời, bởi vì anh em có—anh em ở với Đức Chúa Trời, anh em là một phần của Đức Chúa Trời. Anh em có hiểu những gì tôi muốn nói không? Anh em vĩnh cửu như Đức Chúa Trời, bởi vì anh em là...

¹³³ Tôi là Branham như cha tôi là Branham, bởi vì tôi mang dòng máu Branham. Tôi là một Branham với cha tôi, bởi vì tôi được sinh ra từ cha tôi. Tôi mang họ Branham với ông ấy. Anh là Wood, vì cha anh là Wood. Anh mang họ Wood như Jim Wood vậy; anh thực sự là Banks Wood. A-men! Ồ, chào ôi! Anh là Neville vì cha anh là Neville. Anh đúng là Neville chừng nào anh còn mang họ Neville. Vinh hiển thay! Chúng ta cũng vĩnh cửu như Đức Chúa Trời, bởi chúng ta là một phần của Đức Chúa Trời, các con trai và

con gái của Đức Chúa Trời, có Sự sống Đời đời, và có thể không bao giờ hư mất. “Ta sẽ khiến nó sống lại ở ngày sau rốt.”

¹³⁴ Không ngạc nhiên khi họ định chặt đầu Phao-lô ở ngoài đó... Ông phải đi con đường sự chết đó. Ông đã viết thư cho Ti-mô-thê, “Ta đã đánh trận tốt lành; ta đã xong sự chạy; ta đã giữ được đức tin! Hiện nay mào triều thiên của sự công bình đã để dành sẵn cho ta Quan Án Công Bình sẽ ban mào ấy cho ta trong ngày đó, không chỉ với ta mà thôi, nhưng tất cả những người yêu mến sự hiện đến của Ngài.”

Thế thì sự chết nói, “Ta sẽ đi theo ngươi.”

Ông nói, “Nọc độc của mày ở đâu?”

Mồ mả nói, “Ta sẽ có được ngươi.”

¹³⁵ Người nói, “Sự thắng của mày ở đâu?” Nhưng ông đã có một gương mẫu. Ông nhìn lại Đồi Sọ và nói, “Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời đấng ban cho chúng ta sự chiến thắng qua Đức Chúa Jê-sus Christ của chúng ta.” Thế đấy. Ừm! Nó phải khuấy động cảm xúc; nó phải thật sự có.

¹³⁶ Sự sống là...Lời đang đi ra. Sự Sống, từ ngữ sự sống bắt lấy Sự Sống, và bên trong con người thật sự hiện diện điều gì đó phải la lên.

Anh em biết đấy, người nào đó nói, “Billy, điều gì khiến dân sự đứng dậy và giơ tay lên hay nói, ‘Ngợi khen Chúa!’ hay ‘A-men!’?” Hãy xem những gì Kinh Thánh nói.

¹³⁷ Phao-lô nói, “Nếu chúng ta nói tiếng lạ, làm thế nào người không hiểu biết...Khi người đó được phước—nếu người đó được ban phước, làm sao người đó có thể nói, ‘A-men?’” Hiểu không? Anh em phải biết những gì mình đang nói về. Các thứ tiếng lạ, trừ khi đó là một sự thông giải hoặc mặc khải...Thế thì người đó có thể nói, “A-men!” nếu người đó có thể hiểu nó. Người ấy biết những gì mình đang nói. Hiểu không?

¹³⁸ Bây giờ! Ồ, chào ôi! Nhìn về phía đó ngày ấy khi kẻ thù đang tiến về phía Đa-vít. Và ông lót đường cho họ bằng rượu và—và một—một miếng thịt ngon và bánh. Và—và khi kẻ thù đến, họ không biết làm gì; và họ họp nhau ngoài đó; và tất cả Y-sơ-ra-ên nhóm lại dưới sự cắt bì. (Bây giờ, điều này thuộc về phép cắt bì

xưa của người Do Thái.) Và họ giơ tay lên và nói, “Lạy Đức Chúa Trời, Ngài là Đức Chúa Trời của chúng tôi. Ngài đã bảo vệ chúng tôi. Ngài đã đưa đến tiên tri Mô-i-se, và Ngài đã mang dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Ngài đã đưa họ lên qua sa mạc. Khi họ nằm đó, không ai sợ—mọi người đều sợ đụng vào họ, không ai đến gần sản nghiệp của Ngài. Người ta sợ hãi.” Tuy nhiên họ thuộc thiểu số, nhưng mọi người đều buông tay khỏi họ. Vì mọi thứ đã đến với họ, họ đã quay trở lại. Ông nói, “Ồ, Ngài thật là một Đức Chúa Trời vĩ đại. Và bây giờ, lạy Chúa, nếu chúng con phạm tội... Đây là vợ của chúng tôi; đây là những đứa con nhỏ của chúng tôi; và chúng tôi đang gặp nạn vào giờ này.” Nói, “Ồ, chúng tôi có thể làm gì đây? Kẻ thù đang đến.” Ông nói, “Chúng tôi có thể làm gì?”

¹³⁹ Và trong khi họ đang cầu nguyện, Thánh Linh giáng trên một người đang ngồi ngoài đó, và người ấy đã nói tiên tri, “CHÚA PHÁN NHU VẬY, các ngươi sẽ không chiến đấu; hãy đứng im! (Amen!) Đi xuống bằng một con đường nào đó và gặp họ ở đó.” Và Ngài đã gây sự hỗn loạn giữa quân thù, và chúng giết nhau. Ừm! Thế đấy. Được định trước được chọn trong Chúa Cứu Thế Jê-sus trước khi sáng thế. Bây giờ.

104. Anh đã nói rằng một người có thể sống rất gần gũi với Chúa đến mức người đó không thể phạm tội khi ở đây trên trái đất này. Thế thì xin giải thích Giăng thứ Nhất 1:8 đến 10.

¹⁴⁰ Chúng ta hãy xem Giăng Nhất 1:8 đến 10. Nếu tôi có thêm một chút thời gian để xem những câu này...Tôi đã có nó, nhưng tôi thực sự đã không lấy nó, thưa các bạn. Tôi—tôi đã cố gắng để—để lấy ra...Ồ, tôi sẽ tìm thấy sách Giăng sau một lát. Nó sẽ—nó sẽ ở phía bên kia của Hê-bơ-rơ. Được rồi. Giăng Nhất 1:8 đến 10—Giăng Nhất 1:8 đến 10.

Vì bằng nếu chúng ta nói...mình không có tội chi hết, ấy là chính chúng ta lừa dối mình, và lẽ thật không ở trong chúng ta.

Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội...cho chúng ta, và...làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác.

Nhược bằng chúng ta nói mình chẳng từng phạm tội, ấy là chúng ta cho Ngài là kẻ nói dối, và lời không ở trong chúng ta.

141 Thế thì bây giờ, hãy chờ anh em yêu quý của tôi. Hãy giở qua chương thứ 3 ở đây và câu 9. Anh em đọc cùng trang trong Kinh Thánh của tôi. Bắt đầu với câu thứ tám:

Kẻ nào phạm tội thì thuộc về ma quỷ; vì ma quỷ đã phạm tội từ lúc ban đầu. Vì mục đích Con Đức Chúa Trời đã được tỏ ra, để Ngài có thể hủy phá công việc của ma quỷ. (Đúng những gì tôi đang nói về, đây, Đức Chúa Trời định trước, biết anh chị em.)

Ai được Đức Chúa Trời sinh ra thì không phạm tội; vì hạt giống của người vẫn ở trong người; và người không thể phạm tội được, vì người là—người là—vì người đã được sanh ra thuộc về Đức Chúa Trời.

142 Đó chỉ là những gì Lời nói. Bây giờ, nếu anh em theo dõi ở đây.

Nhược bằng chúng ta nói...chúng ta không phạm tội, ấy là chúng ta cho Ngài là kẻ nói dối, và lời không ở trong chúng ta.

Bây giờ, một số người nói, “Thế thì bây giờ, đây chỉ là một cô bé ngoan hay một cậu bé ngoan. Chúng không bao giờ phạm tội ngay từ đầu.” Bạn sinh ra trong tội lỗi, định hình trong sự gian ác, đến với thế gian nói dối. Khi bạn sinh ra trên đời này, bạn là kẻ nói dối, bạn là kẻ trộm, bạn là mọi thứ hiện có, tất cả chỉ là tội lỗi, không phải là kẻ trộm, vì bạn chưa ăn trộm. Nhưng bạn là—nhưng bạn đang có...Bạn không phải là kẻ nói dối, bởi vì bạn đã không nói dối. Nhưng linh đó ở trong bạn khi bạn được sinh ra, bởi vì bạn thuộc về thế gian. Đó là lý do mà bạn không thể có sự cải chánh, để cải chánh; bạn phải chết và được sinh ra. Và bạn không thể sinh ra mà không bị đóng đinh. Bạn không thể có sự phục sinh; bạn phải bị đóng đinh vào những thứ của thế gian để được phục sinh trong Đấng Christ.

143 Nếu anh em định dựa vào quan niệm tri thức của—của mình, và vân vân, anh em sẽ không bao giờ được sinh ra bởi

Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Anh em phải quên đi, như Phaolô đã làm, tất cả những gì ông từng biết, và không biết gì giữa anh em ngoại trừ Chúa Cứu Thế Jêsus, và sinh ra một lần nữa, lại lần nữa. Ô, nếu...Ở đây...Nếu tôi có thể làm cho anh em hiểu điều đó. Hiểu không? Đó là sự sanh ra mà tạo nên một thể hệ mới... một sự tạo dựng mới. Chính từ ngữ Hy Lạp ở đây, khi tôi tra cứu nó trong từ điển Hy Lạp ngày nọ, chữ *sinh ra* có nghĩa là “sự tạo dựng.” Khi nó nói, “Bạn là một—những tạo vật mới trong Chúa Jêsus Christ,” có một từ ở đó, *tạo vật* là chữ *sự sáng tạo*. Anh em là một *sự sáng tạo* mới, không phải trong thể gian, nhưng trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Anh em đã được làm mới lại.

¹⁴⁴ Bây giờ, anh em đã ở trong thể gian này và nói, ồ, anh em biết đấy, những thứ sang trọng, quần áo đẹp hay thứ gì đó đẹp đẽ. Và, “Hừ!” Tôn giáo hãy để sang một bên. Hiểu không? “Ồ, tôi đi nhà thờ, chắc chắn rồi. Tôi không muốn xuống địa ngục, nhưng anh biết đấy...” Và một đôi mắt nâu xinh xắn với cô gái, hay mái tóc gọn sóng nhỏ cho chàng trai, hoặc anh ấy rất, anh em biết đấy, điều gì đó khác, chỉ là điều gì đó để thu hút sự chú ý, hoặc đây dục vọng, hoặc uống rượu, hoặc điều gì đó hoặc cái gì khác ở đó. Đó là thể gian; anh chị em là—anh chị em đang ở trong thể gian. Và Kinh Thánh nói, “Nếu anh em yêu mến thể gian cùng mọi vật thuộc về thể gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ở trong anh em.” Vì vậy, để lấy được điều đó ra khỏi anh em, anh em phải chết, phải chết, bị đóng đinh, và chôn, và phục sinh trong một sự tạo dựng mới trong Chúa Jêsus Christ.

¹⁴⁵ Bây giờ, trước khi anh em nhận được Đức Thánh Linh, anh em đang tin vào Sự sống Đời đời. Nhưng anh em không có Sự sống Đời đời cho đến khi anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh, bởi vì Đó là Sự sống Đời đời. Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời; Đó là Sự Sống của Đức Chúa Trời trong anh em. Thế thì anh em có Sự sống Đời đời. Anh em hiểu điều đó bây giờ không? Hiểu không? Nhìn kia! Hiểu không? Anh em đang tin vào.

¹⁴⁶ Đợi đã, đây là một điều tốt. Phụ nữ các chị thứ lỗi cho tôi về điều này nếu nó nghe có vẻ quá tẻ nhạt (hiểu không?)...đưa ra quan điểm. Một người mẹ: đó là sự sống, nhưng đứa bé vẫn chưa được sinh ra. Nhưng nếu các chị đối xử với đứa trẻ đó đúng

cách và tuân theo quy luật tự nhiên, đứa trẻ đó sẽ được sinh ra bình thường. Nhưng nếu các bạn không áp dụng mọi thứ theo quy luật tự nhiên, các bạn sẽ để lại một vết thâm tím nặng, hoặc một cú đập, hoặc—hoặc điều gì đó xảy ra, điều đó—điều đó—điều đó sẽ làm hỏng nó (thấy không?); nó sẽ giết đứa bé trước khi nó được sinh ra.

147 Ô, đó là vấn đề. Những vết thâm tím đến từ Sa-tan. Sa-tan lấy những mũi tên tẩm độc của địa ngục và cố gắng hành hạ Hội thánh đang trong cơn đau đẻ. Và trước khi nó được sinh ra, chúng đã giết nó. Nhưng nếu anh chị em chỉ lấy Kinh Thánh và nuôi dưỡng nó trong—cho con ăn, người mẹ uống những vitamin...Ồ, đây là loại Vitamin tốt nhất mà tôi biết, Vitamin thuộc linh. Hiểu không? Nó gây dựng anh chị em.

148 Bây giờ, Hội thánh nên uống Vitamin thuộc linh; và Vitamin ở ngay đây, cả một Cuốn Sách chứa đầy chúng. Và anh chị em phải uống Vitamin thuộc linh, học hỏi, và điều đó mang lại sự ra đời cho em bé. Hiểu ý tôi chứ?

149 Bây giờ, anh bạn nhỏ, khi nó—nó—nó có sự sống—nó—nó có sự sống, vì các tế bào nhỏ đang di chuyển và đá sau khoảng ba tháng và—hoặc bốn. Và rồi, nó đá và cử động nhưng nó vẫn chưa được sinh ra. Nhưng ngay khi nó được ra đời, bác sĩ, người mẹ, hay ai đó, bế nó lên và [Anh Branham vỗ tay—Bt.] cho nó một phát nhẹ vào mông. “Oeoe!” Nó bắt đầu sống (hiểu không?), và rồi nó bắt đầu hít thở. Và đúng ngay khi nó hít thở hơi thở của sự sống, thì nó trở nên một linh hồn sống.

150 Và đó là điều đôi khi...Anh em đã sẵn sàng để nhận được Đức Thánh Linh chưa? Anh chị em đang trong cơn quặn thắt; anh chị em đang muốn được giải thoát. Bao nhiêu người ở đây đang ở trong hình dạng đó ngay bây giờ, muốn được báp-têm bằng Đức Thánh Linh, thực sự muốn biết nó là gì, muốn được—được vào trong nó? Ai muốn phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh? Hãy giơ tay lên. Hiểu không? Anh chị em đang ở trong cơn quặn thắt, anh chị em đang muốn—anh chị em đang muốn được sanh ra. Những gì anh chị em cần là một cái phát nhẹ vào mông bằng Phúc âm, điều gì đó nhỏ bé mà là [Anh Branham vỗ hai tay với nhau—Bt.], và anh em hét lên, “Vinh hiển thay!” Và khi nó xảy

ra... Tôi biết anh em nghĩ tôi điên, nhưng chúng ta—dù sao đi nữa chúng ta có tâm trí của Đấng Christ mà đó là sự điên rồ đối với thế gian. Điều gì đó la lên bên trong, rồi Thánh Linh tuôn tràn trên anh em. Rồi Ngài chỉ cứ đến.

¹⁵¹ Giống như tôi đã nói với một người, nó giống như một đường ống cũ bị tắc nghẽn. Và anh em luồn một sợi dây nhỏ qua nó, và anh em nắm giữ sợi dây này, “Đào, đào, đào.” Và có một dòng nước lớn đang cố gắng đi qua nó. “Đào, đào,” anh em không thể lấy nó, nhưng anh em biết có thứ gì đó ở trên đó. Anh em có thể cảm thấy nó; nó ở trên đó. Rồi sau đó một lúc kéo nó thật mạnh, và, “Àoo!” nước đi qua đường ống. Đó là cách của nó. Rồi nước cứ tiếp tục chảy ra. Đó là cách của Đức Thánh Linh. Tội lỗi đã làm tắc nghẽn đường ống. Anh—anh em ngồi đó và nói, “Tôi nhút nhát. Anh biết đấy, tôi không thể nói điều đó. Tôi sợ người ta nghĩ tôi là cuồng tín thánh.” Hiểu không? Đó là...

¹⁵² Bây giờ, khi anh em cảm thấy sự kéo nhẹ của Thánh Linh... Anh em muốn có Điều đó hơn cả sự sống—anh em muốn nhiều hơn chính sự sống của riêng mình. Nó có ý nghĩa hơn đối với anh em: “Tôi phải có Nó hoặc chết.” Điều đầu tiên anh em biết mình nhận được điều gì đó. Anh em nói, “Chính là điều đó, Chúa ôi.” Anh em rút nút chai ra. Chà! Nó đây rồi! Đi ra! Ồ, chao ôi! Tự do! Ồo! Chao ôi, tôi không quan tâm nếu Tổng thống Eisenhower đang ngồi ở đây. Tôi sẽ nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, Huyết Ngài sẽ cứu các bạn.”

¹⁵³ Phi-e-rơ và họ đã trốn đằng sau đó vào Lễ Ngũ Tuần, nói rằng, “Hãy nhìn ra cửa thật dễ dàng, xem có ai trong số họ là người Giu-đa đang đến không.”

“Không. Tôi không thấy người nào.”

“Được rồi, yên tâm đi, các bạn, tôi nói cho các bạn biết, nếu họ lên đây, họ sẽ lôi chúng ta ra. Đó thực sự là tất cả những gì có thể xảy ra. Hãy trốn kỹ.”

¹⁵⁴ Tất cả họ đang ngồi ở đó, và thành linh có một âm thanh từ Trời giống như tiếng gió thổi ào ào. Điều đó bắt đầu lấp đầy toàn bộ ngôi nhà nơi họ đang ngồi. Điều gì đó bắt đầu xảy ra. Họ đi ra khỏi tòa nhà đó; các cửa mở ra, xuống các bậc thang, họ

loạng choạng đi vào đó như một đám người say dưới tác động của Thánh Linh, cứ la lớn và có thái độ kỳ quặc.

¹⁵⁵ Người ta nói, “Những người này đang say rượu. Hãy lắng nghe họ. Hãy nhìn kẻ hèn nhất đang nhìn ra ngoài cửa, kẻ đã chối bỏ Chúa Jêsus khi bị đóng đinh. Nói, ‘Tôi thậm chí không biết Ngài.’ Một phụ nữ nhỏ bé nói, ‘Ồ lời nói của ông để lộ mình. Ông là một trong bọn họ.’” Nói, “Người đó đáng nguyên rủa, vì đã nói, ‘Tôi không biết Ngài.’”

¹⁵⁶ Nhưng khi cái nút chai đó được kéo ra, khi Thánh Linh bắt đầu chảy qua, ông nói, “Hỡi người Giu-đa, mọi người ở trong thành Giê-ru-sa-lem, hãy biết điều này và nghe tôi nói. (A-men!) Tôi thay mặt nhóm người này. Cho phép tôi nói cho anh em biết điều này; những người này chẳng phải say đâu. (Đang đảm nhiệm hội thánh của mình.) Những người này không phải say rượu như các người tưởng đâu, vì đây mới là giờ thứ ba ban ngày, nhưng đây là điều đã được tiên tri Giô-ên nói đến: ‘Sẽ ứng nghiệm trong những ngày sau rốt, Đức Chúa Trời phán, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi xác thịt...’” Um-m-m, thật là một sự khác biệt! Chà! Ôi, tôi biết anh em có thể nghĩ rằng đây là một điều khủng khiếp, nhưng tôi—tôi—tôi phải để cho anh em thấy đâu là Lẽ thật. Hãy ở lại với Nó.

¹⁵⁷ Bây giờ, chắc chắn, anh chị em có Sự sống Đời đời.

¹⁵⁸ Bây giờ, để giải thích điều này. Điều này, nói... “Nếu chúng ta nói rằng chúng ta không phạm tội (‘Tất cả đều đã phạm tội và thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời’) chúng ta làm cho Đức Chúa Trời là kẻ nói dối.” Ngài phán anh em đã phạm tội. Nếu anh em nói mình đã không phạm tội...

¹⁵⁹ “Tôi—tôi sinh ra trong giáo hội Báp-tít, giáo hội Giám Lý, giáo hội Ngũ Tuần, giáo hội Trưởng Lão; tôi đã được sinh ra...” Điều đó không có chút gì khác biệt, anh em được sanh lại từ điều đó. Đúng thế. Nếu chúng ta nói rằng chúng ta không phạm tội, anh em làm cho Ngài là kẻ nói dối. Và Lời, mà là Lẽ thật... Bao nhiêu người biết Lời là Lẽ thật? “Ban đầu có Lời... và Lời đã trở nên xác thịt, và Lời...” “Lạy Cha, xin thánh hóa họ bằng Lẽ thật. Lời Ngài là Lẽ thật.” Và Ngài là Lời. Hiểu không? “Và Lời, hay Đấng Christ,

không ở trong anh em.” Ngài là Lời. Bao nhiêu người trong anh em biết điều đó? Hiểu không? Được rồi.

¹⁶⁰ Thế thì chúng ta sẽ đọc nó như thế này: “Nếu các người nói mình không phạm tội, các người cho Ngài là kẻ nói dối, và Đấng Christ không ở trong chúng ta.” Đấy, hiểu không? Bây giờ, đó, xem, khi anh em nói rằng mình đã phạm tội...rằng anh em chưa phạm tội, anh em sai. Anh em phải được sinh lại.

¹⁶¹ Bây giờ, chúng ta sẽ lật qua đây ở câu khác này. “Ai...Hề ai sanh bởi Đức Chúa Trời thì chẳng phạm tội, chẳng phạm tội, vì...”

¹⁶² Bây giờ tội lỗi là gì? Ai đã nói vậy, người nào đó? Sự không tin. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Chỉ có một tội duy nhất, và đó là sự vô tín. Đúng thế. “Kẻ nào không tin thì đã bị định tội rồi.” Hiểu không? Vì vậy chúng ta, một tội lỗi thực sự.

¹⁶³ Bây giờ, nếu anh em nói, “À bây giờ, đợi một chút. Tôi tin rằng họ có thể đã nhận được Đức Thánh Linh như thế vào thời của họ, nhưng tôi không tin là như vậy.”

¹⁶⁴ “Nhưng, thưa anh em, Kinh Thánh nói, ‘Lời hứa là dành cho anh em và con cháu của anh em.’”

“Tôi biết, nhưng...” Anh em đang phạm tội. Anh em đang phạm tội ngay tại đó. Anh em đang không tin những gì Đức Chúa Trời đã phán.

“Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

¹⁶⁵ “Chà, không, chúng tôi được dạy rằng...” Tôi không quan tâm những gì anh em được dạy. Kinh Thánh nói—Ngài phán, “Hãy để lời nói của mọi người là dối trá và của Ta là chân thật.” Được rồi.

Anh em nói, “Ồ, Ngài—về cơ bản Ngài vẫn vậy, nhưng tôi thì không...Anh muốn nói là Ngài không hề thay đổi à?”

“Vâng, trong Hội thánh đang làm những việc giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây.”

¹⁶⁶ “Ồ, tôi không thể tin được điều đó.” Bạn đang phạm tội. Bạn đang phạm tội. Và người đã được sanh ra thuộc về Đức Chúa Trời, thuộc về Đức Thánh Linh, không nói những điều đó. Và nếu kẻ

nào nói mình có Đức Thánh Linh mà còn nói những điều đó, đó là chứng cứ anh ta chưa có Ngài. Tôi không quan tâm anh ấy đã làm gì. Nếu anh ta không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng, không tin vào Quyền năng của sự sống lại, không tin vào việc Đức Thánh Linh được đổ xuống trên chúng ta giống hết như trong thời đại thứ nhất, giống như Đức Chúa Trời hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, cùng những điều các sứ đồ đã làm đang xảy ra ngay bây giờ, nói tiếng lạ, và sự vui mừng, và tất cả những điều khác này; nếu họ không tin điều đó, thì người đó không được sanh ra thuộc về Đức Chúa Trời. Vì ai được Đức Chúa Trời sinh ra thì không phạm những việc loại đó. Đó là cách để biết liệu họ có được sinh bởi Đức Chúa Trời hay không.

¹⁶⁷ Nếu anh em bước đến gần một người và nói, “Tiến sĩ Triết *A gì gì đó*, Mục sư Tiến sĩ *A gì gì đó* (mà tốt quý, ước gì tôi có nó, các bằng cấp đó), nhưng có phải vì vậy mà sự chữa lành Thiêng liêng nên được thực hiện trong nhà thờ giống như các sứ đồ đã làm không?”

“Ồ không, không!” Anh ấy đang phạm tội. Anh ấy là một người không tin. Đúng thế.

¹⁶⁸ Anh em nói, “Anh có tin rằng chúng ta nhận được Đức Thánh Linh giống như họ đã nhận được ở đây không? Tôi đang đọc ở đây trong Kinh Thánh ở Công vụ 2 nơi Nó nói rằng họ được... và tuân đổ Đức Thánh Linh, và họ lảo đảo như say rượu, và họ đi ra ngoài đó và nói bằng ngôn ngữ của những người này, và những điều như thế; hành động như những người say rượu, và giáo hội nghĩ rằng họ say rượu. Khi chúng ta nhận lãnh Đức Thánh Linh ngày nay trong nhà thờ Báp-tít, Báp-tít của chúng ta, Giám Lý của chúng ta, Trưởng Lão của chúng ta, bất kể nó có thể là gì, không—tôi không thấy chúng ta làm điều đó.”

“Ồ, tôi nói với anh, con trẻ, điều đó chỉ dành cho họ mười hai sứ đồ.” Người đó đang phạm tội. Kẻ ấy không được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, bởi vì Kinh Thánh nói, “Kẻ được sanh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời thì không có sự không tin. Kẻ đó là người tin, và người đó không thể...” Tại sao? Tại sao?Ồ, đây rồi. Chim Bồ câu ở trong người ấy, dẫn dắt người ấy. Vì Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong người ấy, và người ấy

không thể phủ nhận Ngài; người ấy không thể. Nếu đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ không phủ nhận Lời của Chính Ngài. Nếu tôi từ chối lời nói của chính mình, thì tôi trở thành kẻ nói dối. Và nếu—và nếu anh em nói rằng mình đã nhận được Thánh Linh của Đức Chúa Trời và từ chối Lời của Đức Chúa Trời, hoặc Đức Chúa Trời là kẻ nói dối hoặc anh em là kẻ nói dối, người này hay người kia. Và Kinh Thánh nói, “Hãy để lời nói của mọi người là dối trá và Lời Ta là Lẽ thật.” Và một người được Thánh Linh của Đức Chúa Trời sinh ra không thể không đồng ý với Lời Đức Chúa Trời; người ấy phải nói Điều đó đúng. Người ấy không thể làm gì khác. Chà! Đây là—đây là Lẽ thật.

169 Nghe này, để tôi đọc câu này lần nữa.

Hễ ai sanh bởi Đức Chúa Trời thì không phạm tội; vì hạt giống...

170 Hạt giống của Đức Chúa Trời là gì? Lời hứa Áp-ra-ham đã có, dòng dõi, cho dòng dõi đó. Hạt giống là gì bây giờ? Đấng Christ. Đấng Christ có phải là Hạt giống của Đức Chúa Trời không? Ngài là Hạt giống của ai nếu Ngài không phải? Được rồi, tốt lắm. Ngài là Hạt giống của Đức Chúa Trời.

171 Hạt Giống của Đức Chúa Trời vẫn còn trong người đó. Đức Thánh Linh đến ngự trị, không phải từ buổi nhóm này đến buổi nhóm khác, nhưng đời đời. Bây giờ, nếu anh em muốn ghi xuống câu Kinh Thánh này, Ê-phê-sô 4:30: “Chớ làm buồn lòng cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời bởi vì nhờ đó mà anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của anh em.” Hạt Giống của Đức Chúa Trời ở trong người ấy, và người ấy không thể phạm tội, bởi vì người ấy được Đức Chúa Trời sinh ra. Người ấy không thể không tin Lời Đức Chúa Trời.

172 Bây giờ, khi anh em thấy một người bất đồng với Lời Đức Chúa Trời và nói, “Ồ, điều đó dành cho thời đại khác,” khi lời hứa được dành cho bất cứ ai muốn hãy để cho người ấy đến, chỉ nên nhớ, người ấy là người không tin và không thuộc về Đức Chúa Trời.

Chúng ta nên dừng lại ở đây, phải không? Mấy giờ rồi? Ồ, chào ôi! Tôi đã nhận—tôi—tôi chỉ—tôi không muốn quay lại vấn

đề này ở đây vào Chúa nhật. Hãy để tôi trả lời những câu này thật, thật, thật nhanh. Được không? Nó thật sự rất tốt. Anh em không nghĩ nó tốt sao? Ôi, Lời Chúa. Được rồi.

Anh Branham, một người phải làm gì...Hãy để tôi trả lời câu cuối cùng, lấy câu này ở đây.

105. Chúng ta sẽ giống như thế nào khi sống lại?

¹⁷³ Như chúng ta đã có khi chúng ta nằm xuống. Một cách chính xác, sự phục sinh...Chỉ—chỉ nghĩ về điều này. Cuốn sách này rơi xuống sàn, và tôi lấy cuốn sách này, một cuốn sách khác, và thay thế nó. Đó không phải là sự sống lại. *Sự sống lại* là “mang lên cùng một cái đã đi xuống.” Chúa Jêsus có sống lại không? Họ có biết Ngài không? Có phải Ngài đã đứng với họ, cũng Chúa Jêsus đó không? “Và chính Chúa Jêsus này đã được cất lên, sẽ trở lại giống như cách các người đã thấy Ngài đi.” Sự sống lại cũng giống như khi anh em chết; đó là cách anh em sống lại. Anh em chết như một con người ở trong xác thịt; anh em sống lại như một người trong xác thịt. Điều đó hoàn toàn đúng. Vì thế sự sống lại cũng thật giống như vậy. Chúng ta có thể mất hai giờ nữa để nói về điều đó, nhưng tốt hơn chúng ta không nên bắt đầu.

106. Xin giải thích Hê-bơ-rơ 4 và 6 (Ngay bây giờ, chúng ta trả lời câu này thật nhanh.) **và so sánh với Hê-bơ-rơ 10:26—Hê-bơ-rơ 6 và 4.** (Tôi xin lỗi, 6:4, và 10:26. Chúng ta hãy xem, 10:26; được rồi, tôi có chúng ngay tại đây. Hiểu không?)

Vì chúng những kẻ mà đã được soi sáng một lần, và đã ném... sự ban cho từ trên trời, và dự phần về Đức Thánh Linh,

Và đã ném đạo lành Đức Chúa Trời, và quyền phép của đời sau,

Nếu họ lại vấp ngã...làm mới lại chính họ lần nữa với sự ăn năn; vì họ tự đóng đinh Con của Đức Chúa Trời trên thập tự giá một lần nữa,...và làm cho Ngài sỉ nhục tỏ tường.

174 Điều đó đi ngay về phía trước và nói lại những gì nó... Bây giờ hãy xem. Tôi đã giải thích điều đó vào tối nọ. Bao nhiêu người đã ở đây khi tôi giải thích điều đó? Được rồi, thế thì anh em biết đó là gì rồi. Đấy, đó là ranh giới những người tin.

175 Bao nhiêu người đọc lại trong Phục truyền Luật lệ ký 1 ở đó, chỗ những thám tử đi thẳng vào xứ đó đã ném những điều thuộc về xứ Ca-na-an, mà Ca-na-an không phải là hình bóng của Thiên hi niên. Bao nhiêu người biết điều đó? Anh em muốn nói, cứ giơ tay? Junie. Đúng thế. Ca-na-an không phải là hình bóng về thời đại Ngàn năm, vì họ có chiến tranh, đánh nhau, sự giết chết, và mọi thứ khác ở Ca-na-an. Làm hình bóng Thánh—Ca-na-an là một hình bóng của Đức Thánh Linh. Ai Cập là thế giới mà họ bước ra. Đồng vắng là nơi họ là một Hội thánh được thánh hóa, được gọi ra. Ca-na-an là nơi họ định cư với Đức Thánh Linh (đấy, thấy không?), vì họ vẫn còn có những cuộc chiến tranh. Và nếu anh em không tin rằng mình có chiến tranh, chỉ nhận được Đức Thánh Linh một lần.

176 Anh em đang làm gì? Anh em làm gì ở Ca-na-an? Họ đã sở hữu các quyền của họ. Vinh hiển thay! Họ đã sở hữu các quyền của họ. Và họ không thể sở hữu các quyền của mình cho đến khi họ vào Ca-na-an. Họ không sở hữu bất cứ thứ gì trong đồng vắng. Sau đó, khi họ đến Ca-na-an, thì họ có các quyền. Và chúng ta có các quyền. Khi anh chị em nhận được Đức Thánh Linh, anh chị em đang ở trong Ca-na-an. Anh chị em phải chiến đấu vì nó; mỗi tấc đất anh chị em phải chiến đấu cho nó. Vâng, thưa quý vị! Đó là lý do nhiều người nói, “Anh Branham, anh cầu nguyện cho tôi hôm nay.”

“Được rồi, chúng ta sẽ thấy...”

Hãy đến Ca-na-an một lần, hỏi người anh em, và anh em sẽ nhận ra mình thuộc về nơi nào. Hãy xem lời cầu nguyện bắt đầu có bước ngoặt mới. Vâng, thưa quý vị! Anh em nói, “Nhìn đây, ở Sa-tan. Đây là của ta! Ta là người sở hữu cái này! Đức Chúa Trời đã phán như vậy! Hãy dời ra! (Đúng vậy, đúng vậy!) Di chuyển ra khỏi đất của ta!” Hiểu không?

“Đất của người à?” Sa-tan nói.

“Ta có một chứng thư sở hữu với nó. Hãy di chuyển ra! Nếu người không, ta sẽ thông báo cho người bằng sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh.” Nó dờn ra ngoài. Chắc chắn, nó phải đi.

¹⁷⁷ Vậy thì, vậy thì, họ là kẻ đã được ném những sự ban cho trên trời...Bây giờ, hãy xem ở đây.

...nếu chúng ta cố ý phạm tội...(chương 10, đây là câu 26 của chương 10.)...nếu chúng ta cố ý phạm tội... chúng ta đã nhận biết lẽ thật rồi, mà lại cố ý phạm tội thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa,

¹⁷⁸ Bây giờ, một trong số đó là nơi anh em vừa ném thử, và phần tiếp theo là nơi anh em đã nhận được nó, và có kiến thức về nó. Thế thì nếu anh em phạm tội (điều gì?), không tin. Bây giờ, hãy xem cách đọc cả hai câu. Hiểu không? “Nếu anh em cố ý không tin sau khi anh em nhận lãnh sự hiểu biết về lẽ thật...” Bây giờ hãy để...Đợi một chút, để tôi lấy nó ở đây.

Nếu chúng ta lại vấp ngã, để làm mới chính mình...

...không thể được cho những kẻ mà đã được soi sáng một lần, và đã ném sự ban cho tốt lành từ trên trời... (Ném thử nó. Hiểu không?)...và được dự phần...(Hiểu không?)...về Đức Thánh Linh,

Và ném về đạo lành Đức Chúa Trời, và...quyền phép của đời sau,

¹⁷⁹ Và người đó tiếp tục xuống ở đây và nói rằng nếu anh em đặt lại cho ngay ngắn giống như cây tật lê, khi mưa đến trên trái đất; nếu anh em đặt vào giống như những bụi cây tật lê, Đức Thánh Linh giáng xuống, và ôi chao, anh em đã vui hưởng Điều đó nhiều như những người còn lại; nhưng chừng nào anh em đặt tay của mình vào Nó, hay tiếp tục đi ra, và làm việc cho Chúa, hay làm điều gì đó về nó, không, không, anh em không thể làm điều đó. Hiểu không? Thế thì điều đó cho thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời không ở trong anh em. Hiểu không? Thế thì cuối cùng anh em tự loại mình ra ngoài. “Cuối cùng của kẻ đó bị đốt cháy.”

¹⁸⁰ Nhưng ở đây, nếu chúng ta không tin...Bây giờ, tội lỗi là gì? Sự không tin. Nếu điều nào được bày tỏ cho anh em biết, và anh

em cố ý quay bỏ và nói, “Ừ-ừm, tôi không muốn làm gì cả,” sau khi anh em đã thấy điều đó, nó sẽ không bao giờ đánh thức tấm lòng anh em nữa. Anh em đã xong rồi; đúng thế. Anh em đã—anh em đã phạm tội bỏ đi ngày ân điển của mình. Hiểu không?

Vì nếu chúng ta cố ý không tin...(Bây giờ, trong Kinh Thánh của tôi có đánh dấu điều đó ở đây, nó là chữ—chữ “m,” bên—bên lề đọc ở đây, nói: tội lỗi—cố ý không tin. Đấy, thấy không?) ...cố ý phạm tội...chúng ta đã nhận biết về lẽ thật rồi, thì không còn có của tế lễ chuộc tội nữa, (Nếu anh em bỏ đi và cố tình từ chối Đức Chúa Trời sau khi mọi điều tốt đẹp đã đến với anh em, và Đức Chúa Trời đã ban điều đó cho anh em...Hiểu không?)

Nhưng chỉ có sự chờ đợi kinh khiếp về sự phán xét và lửa hừng sẽ đốt cháy kẻ bội nghịch mà thôi.

Ai đã phạm luật pháp Môi-se nếu có hai hay ba người làm chứng thì chết đi không thương xót:

...huống chi hình phạt đau đớn nhiều hơn chừng nào, anh em há chẳng tưởng rằng, sẽ...là xứng đáng cho kẻ đã giày đạp dưới chân Con Đức Chúa Trời, và đã coi... giao ước, mà người đó được nên thánh, là vật ô uế, và... lại khinh lờn các công việc của ân điển sao? (Ồ, chao ôi!)

¹⁸¹ Điều đó sẽ là gì? Một nhà truyền giảng, mục sư, chúng ta hãy thật sự lấy...Bởi vì tôi là nhà truyền giảng, chúng ta hãy nói đó là một nhà truyền giảng. Anh ấy bước lên đây, anh ấy đến, và xưng nhận Đấng Christ, có đời sống mình đã được thanh tẩy, nơi người ấy không sống với tội tà dâm và những thứ khác nữa, sống một đời sống trong sạch tốt đẹp, đi lên đây; ân điển của Đức Chúa Trời đã tốt lành cho anh ấy, rồi anh ấy bước thẳng vào sự hiểu biết về Đức Thánh Linh (hiểu không?), bước lên, Đức Chúa Trời dẫn dắt người ấy đến chỗ hiểu biết về Đức Thánh Linh, và ở đó người ấy nhìn thấy Điều đó, nhưng người ấy nói, “Bây giờ, hãy chờ một chút. Giáo hội của tôi không ủng hộ điều đó. Ừ-m. Tôi không thể làm điều đó. Họ sẽ đuổi tôi. Hội—hội đồng sẽ—sẽ đuổi tôi ra ngoài. Buổi nhóm mục sư truyền đạo sắp tới, tôi sẽ bị dứt phép thông công.” Không còn của lễ chuộc tội nữa, vì người đó

đã lấy chính Huyết mà đã thánh hóa người ấy và đưa người ấy đến đây, đến sự hiểu biết về Lễ thật, và coi Nó như thể Nó là một thứ không xứng đáng và chà đạp Nó dưới chân mình, sau khi đã được Đức Chúa Trời dẫn dắt từng bước lên đây đến với Đức Thánh Linh.

¹⁸² Anh em nói, “Ồ, bây giờ hãy đợi một chút, Anh Branham.” Chỉ một phút thôi! Linh của anti-christ sẽ làm điều đó. Anh em có để ý hai cái đầu của chúng không? Giu-đa Ích-ca-ri-ốt là ai? Ma quỷ! Kinh Thánh nói rằng ông là con trai của sự diệt vong. Diệt vong là gì? Địa ngục. Ông ta là con trai của địa ngục, đến từ địa ngục và đi về địa ngục. Và Chúa Jêsus Christ là Con của Đức Chúa Trời, đến từ Thiên đàng, trở về Thiên đàng. Khi cả hai đã chết tại—trên thập tự giá...Jê-...Anh em có biết Giu-đa chết trên cây thập tự không? Bao nhiêu người biết điều đó? Ông ta chết trên một cây thập tự. Chúa Jêsus cũng chết trên cây thập tự. Nó chỉ giao nhau, chỉ thế thôi. “Đáng rửa sả thay là kẻ chết trên cây thập tự.” Và ông ta đến từ địa ngục. Và xem những gì...Theo như ông có thể xâm nhập vào hội thánh...Đó là mức cao nhất mà ông có thể đạt được bây giờ. Thấy cách mà ông có thể lừa dối không? Bây giờ, Giu-đa đến. Ông là gì? Một thủ quỹ, một anh em, làm việc trong nhà thờ, thủ quỹ của hội thánh, bước thẳng lên, tin vào Đức Chúa Jêsus Christ, và được xưng công bình-...

HỎI VÀ ĐÁP VIE59-1223

(Questions and Answers)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỠ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Tư, ngày 23 tháng Mười hai, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org